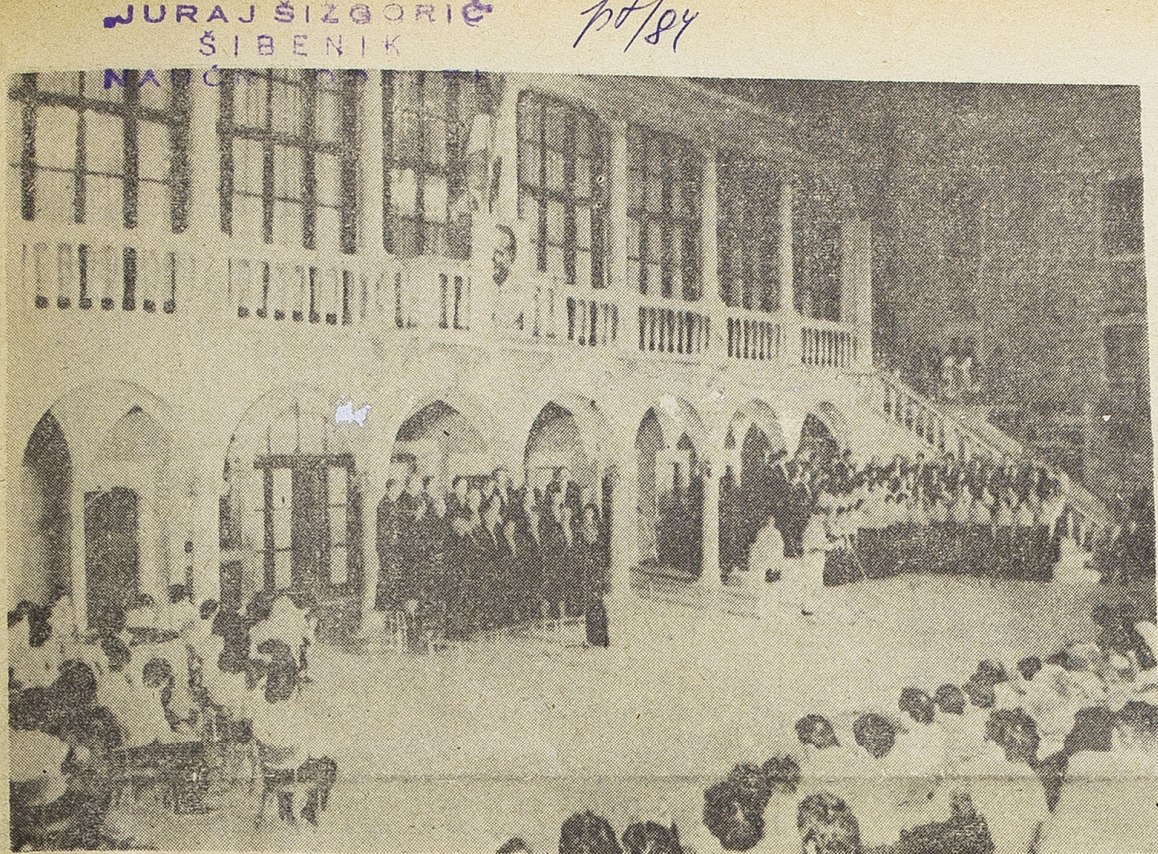

SVEČANO PROSLAVLJEN DAN BORCA

Budno čuvati velike tekovine revolucije

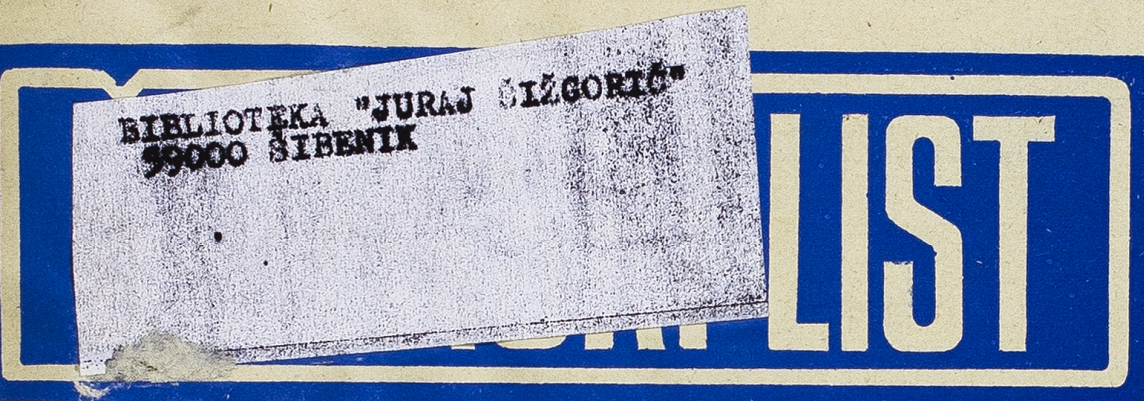
— Brojna spomen-obilježja postavljena širom naše općine stoje kao svjedoci i simboli junaštva ljudi ovoga kraja, ljudi koji su položili živote za slobodu, bratstvo i jedinstvo. Radi toga nikad nam ne smije biti suviše da se podsjećamo na ono što je najsvetije u našoj historiji, kako za sadašnje, tako i buduće generacije — da pante i budno čuvaju te velike tekovine od svakoga tko bi ih pokušao ugroziti.

Tu konstataciju izrekao je NIKICA BUJAS, predsjednik Općinskog odbora SUBNOR-a Šibenik na svečanoj akademiji što je u povodu Dana borca održana na ljetnoj pozornici na Trgu Republike. I nastavio: kad evociramo događaje koji su se dogodili prije 43 godine pod rukovodstvom druga Tita, treba naglasiti da odluka o podizanju općenarodnog ustanka protiv okupatora i domaćih izdajnika (i svi događaji i odluke koje su slijedile tokom četverogodišnje oružane borbe) nije rezultat neke trenutne

situacije, raspoloženja i slično, nego su joj prethodile ve like, solidne i strateške pripreme, koje je drug Tito znao mudro i vizionarski postaviti i ostvariti.

Otvorenom izdajom državnih i vojnih vrhova u kratkotrajnom aprilskom ratu, 1941. godine stara Jugoslavija je sramno kapitulirala. Zemlja je okupirana od fašističke Njemačke i Italije. Bio je to kraj države stvorene na nacionalnoj neravnopravnosti, eksploataciji i političkoj obe-

(Nastavak na 2. stranici)

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXIII
BROJ 1092

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
ŠIBENIK, 7. srpnja 1984.

CIJENA
15 DIN

Sa sjednice predsjedništva OK SSRN

„Tanke” blagajne kvalitetnog sporta

Šibenski sportski klubovi, posebice oni što ih obično svrstavamo u grupaciju kvalitetnih, nalaze se u doista nezavidnoj novčanoj situaciji. Tako je, primjerice, šibenski nogometni drugoligaš prošlogodišnje financijsko poslovanje završio sa više od osam milijuna dinara pasive, a košarkaški kolektiv ima sedam milijuna dugovanja. To je doista dokaz da »tanke» blagajne nisu jamstvo za bolji i kvalitetniji budući rad.

S obzirom na činjenicu da šibenski sportski kolektivi neće ni ove godine biti u prilici da dobiju onoliko sredstava koliko to zahtijevaju njihovi pogoni, sasvim je ra-

zumljivo da se tom problematikom pozabavilo i predsjedništvo Općinske konferencije Socijalističkog saveza.

(Nastavak na 3. stranici)

U žarištu

Tko to priziva trulo voće stagnacije

Ima jedan grad, a postao je gradom daleke 1298. godine, kojemu bi neki (a zna se i koji i kakvi) najradije priskrblili status provincijskog naselja. To su oni kojima »pod forticom svete Ane» ništa ne valja (jer tobože, sve nazaduje), to su grupacije što sa smješkom (a krcat je lako prepoznatljivim ironičnim podsmijehom) prate gotovo svaki uspjeh i pomak na bolje grada, koji to nije postao ničijim inatom, već je taj status izborio borbom, radom, napretkom i ugledom. Ako je grad nešto više od prebivališta, ako je odluka da se baš tu živi prostranija od klimavog, uskog izbora privređivanja — onda (i tada) ljubav doista ne treba rastezati na nemoguća obzora, ali, zauzvrat, privrženost i poštovanje valjda treba iskazati barem u mjeri koju nameće osobni napredak. Ako nećemo prvotligaške klubove, ako nam ne trebaju luksovi stadiona, ako su nam suvišni lijepo uređeni muzeji, ako ne marimo za primjerenu biblioteku, ako u dječjem sastajalištu sagledavamo izvorni promašaj, ako nas ne more brige promicanje radio-informativne djelatnosti — tih »ako nas» podug je lanac jer grad gradom ne čini jedna karika, onda budimo strpljivi prema sebi, a odalavimo kako treba (i kako se pristoji) one što s ironijom vabe trulo voće stagnacije. Ako za ljubav treba dvoje, ako za sreću i napredak (makar to ponekad i bilo teško) valja ponešto i žrtvovati i nečega se (trenutno) odreći — onda, bez okolišanja i zanovijetanja, obavimo zoran izbor: volimo se ili se — rastanimo.

ĐURO BEČIR

Usprkos nestabilnu vremenu na vodičkim plažama uvijek ima kupaca

(Snimio: V. Polić)

SVEČANO PROSLAVLJEN DAN BORCA

Budno čuvati velike tekovine revolucije

(Nastavak sa 1. stranice)

spravljenosti radnih ljudi. Stvaraju se marionetske vlade u našoj zemlji koje imaju za cilj da stvaraju razdor među našim narodima, da uništavaju sve ono što je napredno, izazivajući i raspaljavajući bratoubilačku borbu. U takvim uvjetima jedina organizirana općejugoslavenska

jala Jugoslavija — razvijalo se i šibensko područje. Ostvareni su značajni rezultati u privredi i društvenim djelatnostima, stambeno-komunalnoj izgradnji, u razvoju socijalističkih i samoupravnih odnosa i delegatskog sistema, te povećanju životnog i društvenog standarda. Stvoreni su materijalni, kadrovski i samoupravni uvjeti za

stavu da treba voditi beskompromisnu borbu protiv svih devijacija i, istodobno, angažirati sve zdrave snage na daljnjem unapređenju i razvoju socijalističkog samoupravljanja. Borba za ekonomsku i društvenu stabilizaciju ima odlučujući i prioritetan značaj, zato će se borci zalagati za odlučniji utjecaj radničke klase i udruženog rada na tokove društvene reprodukcije — da onaj koji stvara dohodak o njemu i odlučuje. Dat će svoj doprinos u borbi protiv raznih negativnosti, za odlučnije i odgovornije ponašanje u otklanjanju slabosti. Borci će, kao i do sada, biti na čelu borbe za ostvarivanje kontinuiteta naše revolucije, a protiv antisocijalističkih, antisamoupravnih, nacionalističkih i klerikalističkih tendencija.

Dan borca svečano je proslavljen širom naše komune, a posebno je »živo« bilo u

400 spremnih za borbu

Kad je dat proglas za ustanak naroda Jugoslavije, na našoj općini evidentan je velik odaziv za borbu. To ponajbolje ilustrira činjenica da je 15. i 16. srpnja 1941. godine oko 400 članova Partije, SKOJ-a i simpatizera iz Vodica, Zatona, Prvića, Srime, Tribunja, Pirovca i s otoka Murtera spremno da krene u oružanu borbu protiv okupatora. U kolovozu 1941. pristupilo se formiranju triju odreda (Primoštensko — krapanjski, Šibenski i Vodičko — zatonski) sa zadatkom povezivanja s ustanicima Bosne i Like,

politička snaga koja je ostala s narodom i uz narod, objašnjavajući uzroke katastrofe i u njemu budila svijest o nje govim vlastitim snagama, i potrebi da se bori da ne bi bio uništen, bila je Komunistička partija Jugoslavije na čelu s drugim Titom.

4. jula KPJ donosi sudbonosnu odluku o podizanju općenarodnog ustanka. Nije trebalo mnogo čekati da se poziv Partije pretvori u plamen borbe, koji se već tokom srpnja razbuktao u svim krajevima naše zemlje. Okupatori i domaći izdajnici već su osjetili pravu snagu naroda Jugoslavije. U teškoj četverogodišnjoj borbi protiv okupatora i domaćih izdajnika, neprekidno jačajući partizanske jedinice, stvarajući na ruševinama stare novu narodnu revolucionarnu vlast, garanciju da više nema povratka na staro, narodi i narodnosti Jugoslavije pod rukovodstvom Partije i Tita izvojevali su slobodu koju su platili ogromnim žrtvama i postavili temelje svoje nove zajednice SFRJ, svjesni da im jedino takva zajednica jamči bolji i sretniji život.

Nakon što je podsjetio na veliki doprinos šibenskog kraja narodnooslobodilačkoj borbi, drug Nikica Bujas je postavio: — Tekovine izvojevala je NOB-u i revoluciji temelj su svih naših dostignuća što smo ih postigli u poslijeratnoj izgradnji. Veliki su uspjesi što ih je radnička klasa i radni ljudi pod rukovodstvom SK i druga Tita postigli u izgradnji naše zemlje. Jednako kao što se razvi-

još povoljniji razvoj naše društveno-političke zajednice. Naglasivši da neprijatelji

18.914 boraca

Naših 18.914 boraca pokazali su spremnost da se na bilo kojem dijelu naše zemlje bore do posljednje kapi krvi, dok se ne potjera mrski okupator i izvojuje sloboda. A velike su žrtve što ih je dao narod ovog područja za slobodu. Preko 4500 života palo je za slobodu, od toga 3023 borca poginula su u okršajima s okupatorom i domaćim izdajnicima širom Jugoslavije. Nema ni jedne velike bitke u kojoj nisu sudjelovali borci šibenskog kraja. Samo na Neretvi i Sutjesci sudjelovalo je oko 1000 boraca od kojih je 697 dalo život za slobodu.

raznih boja stalno atakiraju na tekovine revolucije, Nikica Bujas je bio decidan u

Vodicama, Zlarinu, Primoštenu, Murteru, Zatonu i Skradinu.

Stazom revolucije

Proleter i posjetili Duvno, Livno i Kupres

Prošlih su dana borci što čine Sekcije ratnika IV proleterske crnogorske brigade (iz Šibenika i Splita) bilo ih je ukupno oko osam deset posjetili neka od mjesta u kojima je ta proslavljena i legendarna jedinica narodnooslobodilačke vojske vodila krvave bitke s okupatorom i domaćim izdajcima. Na toj ruti »stazom revolucije« borci su, među ostalim, posjetili Duvno, Kupres i Livno, mjesta koja je upravno IV proleterska crnogorska brigada oslobađala.

Tom prilikom položeni su vijenci na spomen-ploče, a na Kupresu je slavne borbene dane evocirao Mitar Janković, a u Livnu Marinko Jakšić. Inače, nije naodmet zabilježiti da je slavna Četvrti proleterska crnogorska brigada osnovana 10. lipnja 1942. godine, prvi komandant bio joj je Peko Dapčević, a na svom borbenom putu prešla je čak 24.000 kilometara. Oslobađajući 35 gradova i velik broj naselja ta je jedinica izgubila 3000 boraca.

Piše:
V. Gradiška

Šibensko
partizansko
ratište (1944.)

29. LIPNJA

P. Č. osiguravao brodove sa ljudstvom iz Žirja do Lavse. »Lahor« stigao u Kornate s materijalom iz Visa, dok su navečer brodovi »Sv. Ante«, »Guadulić« i »Srce Isusovo« krenuli sa pedeset osoba zbjega za Vis.

1. SRPNJA

Pošto je primorski sektor na području sjeverne Dalmacije i kanali, koji preko njega vode na otoke, postao od bitne važnosti za opstanak i daljnji uspjeh tok NOB-a, to je Štab XIX divizije naredio svojoj V i VI brigadi da krenu u primorje sa zadatkom osiguranja kanala, vršenja mobilizacije i oružanih akcija na neprijatelja.

Dva diverzanta iz Komande područja provukla su se kroz žicu u grad Šibenik, gdje su likvidirala fotografa Maričića, koji je bio opasan špijun njemačkog GESTAPA. Prilikom atentata na špijuna Maričića poginuo je i jedan njemački vojnik, koji se u to vrijeme nalazio u njegovom stanu.

2. SRPNJA

Skradinski četnici su upali u Bilice. Oni su tom prilikom zaklali Niku Mikulandru pok. Šime i Luku Mikulandru pok. Jose, koje su zatekli u polju na radu.

U izvještaju Kotarskog komiteta KPŠ Šiberik za lipanj kaže se, između ostalog, da je uspostavljena veza s Perkovićem i Sitnom gdje su osnovani narodnooslobodilački odbori. U izvještaju se također navodi da je naročito teško stanje u Boraji gdje se nalazi četnički garnizon i da je slična situacija oko Zablaca i Krapnja.

3. SRPNJA

U dopisu što ga je Okružni komitet Šibenik uputio Mjesnom komitetu u gradu priznaju se teški uvjeti ilegalnog rada. Odlaskom muškaraca u NOV u gradu je ostalo samo 13 članova KP, a od toga 12 žena. U dopisu se napominje da zbog toga rad ne smije da popusti, osobito u pogledu daljnje mobilizacije. Također je zatraženo da se novomobilizirane osobe šalju Komandi mjesta Šibenik, a stručnjake da se upućuju Okružnom komitetu KP.

4. SRPNJA

Peta brigada se nalazi na prostoru Stankovci — Klarići — Čista, Njezin 1. bataljon napao je Nijemce na Prosiki i kod Tusčice. Neprijatelj je imao sedam mrtvih i petnaest ranjenih.

5. SRPNJA

Na teritoriju kotara Vodice održana su u toku dana tri masovna zbora uz pomoć rukovodilaca iz prisutnih brigada na terenu i drugova iz Okružnog foruma NOP-a. Na zboru u Stankovcima govorili su drugovi Žiki Bulat, te komesar VI brigade i predsjednik kotara Vodice Grgo Petković, na zboru u Banjevcima govorio je Ljubo Faust, a na zboru u Čistoj Maloj Vinko Bučević i komesar V brigade Ilija Radaković.

6. SRPNJA

U rajonu Prokljana Drugi bataljon je naišao na četničku zasedu, koju je oko 3 sata ujutro rastjerao, dok se Treći bataljon sukobio s Nijemcima i četnicima niže Sonkovića. Borba ovih dvaju bataljona s neprijateljem trajala je cijelog dana i neprijatelj je bio potjeran u pravcu Mostina i Skradina.

7. SRPNJA

Drugi bataljon V brigade bio je u brigadnoj rezervi u Banjevcima, dok su se Treći i Četvrti bataljon još nalazili na sektoru Skradina, kad je na njih u toku dana na području oko Sonkovića napalo oko 700 Nijemaca i četnika. Razvila se teška borba u kojoj su naši bataljoni izvojevali sjajnu pobjedu nad neprijateljem, kome su nanijeli gubitak od oko 80 mrtvih, 30 ranjenih i dva zarobljena. Zaplijenjena je jedna radio-stanica, 7 pušaka i jedna strojnica sa pedeset metaka i jedan pištolj.

Nijemci su na primoštenskom terenu pomoću nekih špijuna iz Halovca pronašli sklonište odbornika sela Primoštena koji su živjeli u ilegalnosti, pa su poslali zvjerskog mučenja streljati Špiru Jurića pok. Roka i njegovu ženu Milicu, te omladinku Svetinku Luketa.

DRUŠTVENA KRONIKA

Uglednici i prestiž

Pojam uglednik moguće je definirati na različite načine, no praktično njegovo spoimanje podosta odstupa od teorijskog shvaćanja i tumačenja ove riječi.

Ako bismo htjeli aktualizirati sporni pojam, onda bismo bez dvojbe mogli kazati da je uglednik onaj koji u službenoj koverti Jugoslavenskog festivala djeteta dobije, bez intervencija, protesta, gužve i galame, bar dvije ulaznice za svečano otvaranje ove svjetske manifestacije i dakako, snop karata za sve ostale festivalske priredbe.

No, i među uglednicima postoje svojevrstne razlike. Uglednici prve kategorije zauzimaju, jasno, i prve redove na festivalskoj »pozornici«, dok oni u zadnjim redovima zapravo i nisu uglednici (osim za pučanstvo što ostaje iza vrata ljetne pozornice pred svečanost otvaranja JFD-a), ali ih nije moguće zaobići zbog odgovarajućih društvenih i drugih interesa i poradi »strukturno-ključnih« razloga.

Pojam uglednik tako i kroz spomenuti festival doživljava svoju redefiniciju, pa uglednici nisu više samo vrijedni društveno-politički, kulturni i naučni radnici, stručnjaci i privrednici, već to postaju ponajprije privatni i društveni zanatlije (takozvani maloprivrednici), liječnici i uz njih ostaju tek djelomično funkcionari (samo oni najistaknutiji i najodgovorniji).

Mjesto na ljetnoj pozornici postaje statusnim simbolom, neoborivim argumentom u prilog dokazivanja vlastitog društvenog položaja i tretmana, stvar prestiža.

Znanja, aspiracija i afiniteti, stvaralački dosezi i naponi poslenika u kulturi nemaju osobita značaja u ovom i ovakvom statusnom dokazivanju, pa tako nekadašnji uglednici kapituliraju pred novim moćnicima — uglednicima. Kultura dobiva nove omče ovisnosti temeljene na načelu »usluga za uslugu«, obznajuje se novi red stvari, u koji ne treba dirati jer, zapravo svi znamo gdje je naše pravo mjesto — u prvom ili trinaestom redu!

Za nove uglednike istaknuto mjesto na ljetnoj pozornici u trenucima svečanog otvaranja JFD-a — svjetske dječje manifestacije (a posebice manifestacije za djecu!) gotovo je isključivo stvar prestiža — s druge pak strane, šibenski radnici SOUR-a industrije aluminija »Boris Kidrič« odlučili su da kupe novog »prestiža« radi bržeg obavljanja poslova, komodnijeg i jeftinijeg putovanja — njima »prestiž« doista nije trebalo radi samog prestiža.

D. BLAŽEVIĆ

Sa sjednice predsjedništva OK SSRN

„Tanke“ blagajne kvalitetnog sporta

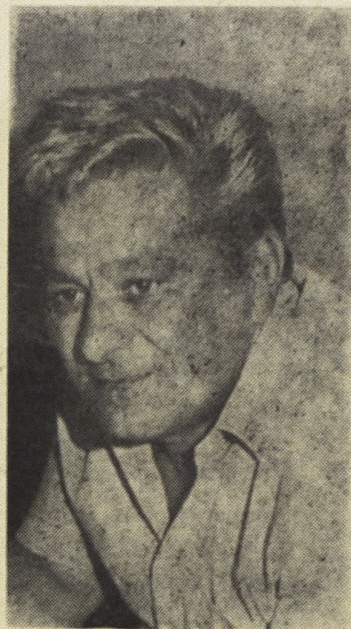
(Nastavak sa 1. stranice)

Upoznati s podatkom da SIZ fizičke kulture komune Šibenik ta dva spomenuta kluba može (s obzirom na izdašnost svoje blagajne) »pratiti« sa samo 25 posto njihovih potreba (a pogoni će, kako se kalkulira, stajati oko 55 milijuna dinara) članovi predsjedništva su se založili za strogu štednju i provođenje čvrste stabilizacijske politike, ali, naravno, ne takve koja bi dovela u pitanje normalan (i društvu primjeren) rad tih sportskih društava. (Da li se izlazi iz »tunela« može sagledati tako da neki jači kolektiv preuzme patronat nad NK »Šibenikom« stvar je ozbiljnije i detaljnije rasprave i, naravno, voljnosti proizvodnog udruženog rada).

Predsjedništvo Općinske konferencije Socijalističkog saveza podržalo je zaključke Konferencije Zajednice općina Split i odlučilo da o provođenju mjera stabilizacije i zaštite društvene imovine raspravi uskoro na posebnoj sjednici i to na temelju stanja i problema na području šibenske općine. Predsjedništvo je istodobno ocijenilo da nije u dovoljnoj mjeri obaviješteno (i još manje konzultirano) oko povišenja cijena, iako je ono dužno da građanima tumači prilike u kojima živimo. Jer, još je jednom potvrđeno i naglašeno, naš će radni čovjek i građanin shvatiti (i već shvaća) teškoće u kojima se nalazimo, ali, zauzvrat, s pravom i razlogom traži da mu se predoči istina.

RIJEČ IMA:

Pravovremena kazna - jedina prava

ANTE RORA, 21 godinu sudac za prekršaje

— Sezdeset i treće sam ušao u ovaj posao i — ostao. Tek vrlo kratko, godinu prije i godinu poslije vojske sam radio nešto drugo, međutim u ovoj istoj zgradi, u bivšem Kotaru, odavde se, nekako, ne mičem, drugdje nigdje nisam radio...

Zašto sam ostao u ovom poslu? Zbog onog što bi i drugi rekli u sličnoj prilici: zadovolio sam ovaj posao i čini mi se da sam upravo u njemu dosegao svoj radni vrhunac. Da sam prije petnaest-dvadeset godina imao neke druge ambicije, vjerojatno bi ih realizirao i radio nešto drugo, ovako je prošlo vrijeme, a ja se, kako rekoh, navikao i zavolio. Više za mene nema nikakvih problema ni tajni, ono za što mladom treba vremena i vremena da učini, meni treba puno manje, ponavljam, ovdje sam doživio svoj radni vrhunac. Što sam to zavolio? Raznovrsnost, to je ono što plijeni čovjeka ovdje, ovdje nikad nije dosadno. Prekršajni postupak je u principu hitan, nastojimo što prije i reagirati, pa i ta brzina i ažurnost privlače. Mislim da ima neka suština u toj brzini našeg djelovanja. Tvrđim da su pravovremeno izrečena sankcija i pravovremeno izvršena kazna ono pravo u sudstvu. Svaka druga nije, tvrdim da kazna koja dolazi godinu ili dvije iza učinjenog djela predstavlja kaznu samu po sebi i ništa više. To je kažnjavanje zbog kažnjavanja. Ona kazna koja se izreče odmah nakon učinjenog djela djeluje daleko odgojnije, i to ne samo na realnog, već i na potencijalnog izvršioca.

Raznolikost u ovom poslu dolazi od širokih mogućnosti prijavljivanja, a s tim u vezi i kažnjavanja. Imamo u svojoj domeni kompletni javni red i mir, javnu sigurnost, saobraćaj, cestovni i željeznički promet, različita djela iz privrede: ribarstvo, zanatstvo, ugostiteljstvo, turizam, lovstvo, građevinarstvo, trgovinu...

Cega ima najviše, što je karakteristično? Pa, mi smo priobalna općina, ima mnogo ribarskih prekršaja, a onda i nastaja na obalu kao pomorsko javno dobro. Sami znate koliko je problema s bespravnom građnjom kod nas, a to je i naša domena. Pred neko vrijeme osnovana je Komisija za ispitivanje odgovornosti organa i pojedinaca u vezi s bespravnom građnjom. Od časa njenog formiranja, primijetili smo da je bespravna građnja uzela posebno velikog maha. O tome smo poslali i informaciju Izvršnom vijeću. Zašto je došlo do toga? Ljudi jednostavno osjete da nema posljedica ni od kakvih ispitivanja odgovornosti, i ni za kakvo učinjeno djelo na tom planu, pa se koriste prilikom. Zakon kaže da se bespravno izgrađen objekt mora srušiti, inspektor izdaje rješenje za rušenje i onda se to — ne izvršava.

Onda, kao i svugdje, ima dosta prekršaja u saobraćaju. Iz godine u godinu broj je, otprilike, isti: oko 1800 prekršaja. I tu imamo čudnu situaciju: za saobraćajnu nezgodu može se podnijeti zahtjev za prekršajno gonjenje nama ili se može podnijeti prijavu Tužilaštvu. Interno je dogovoreno da saobraćajne nezgode sa preko 20.000 dinara štete idu Tužilaštvu, a do tog iznosa Sucu za prekršaje. Događa se, međutim, da nam iz Stanice saobraćajne milicije šalju zahtjeve za prekršajno gonjenje i u slučajevima kad je šteta totalna! Saobraćajnom milicionaru lakše je »smanjiti« posljedice saobraćajne nezgode i poslati zahtjev Sucu za prekršaje, nego praviti kroki-skicu i fotoelaborat za Tužilaštvo. Kad je to uočeno, održan je sastanak sa komandantom saobraćajne milicije i tužiocem pa je dogovoreno da tako više ne bi trebalo raditi.

S kakvim sve imamo posla? Znače, ovdje baš svakodnevno dolaze ljudi najrazličitijih »vrsta«, dolaze ljudi raznih profesija, raznih stupnjeva naobrazbe pa i civiliziranosti... Mi se u svom ponašanju moramo podestiti njima. Naravno, da to ostane u granicama kulturnog ophođenja, korektnog poštovanja i ljudskog dostojanstva prema svakom. Stranci? Stjecajem okolnosti, bolje reći zbog toga što smo turističko područje, dosta dolazimo u kontakt sa strancima. Nema razlike u ophođenju prema domaćem čovjeku ili strancu, kad su u sukobu sa zakonom. Samo, kad je u pitanju prekršaj stranaca, onda postupak ne trpi nikakvog odlaganja. Za samo nekoliko sati, još dok čovjek čeka tu ispred vrata, izričemo sankciju. Većina velika većina stranaca, zadovoljna je informacijama koje im pružamo, objašnjenjem zakona koje dajemo, sankcijom koju izričemo. I ne sjećam se slučaja gdje nisam uspio naći zajednički jezik sa nekim stranim prekršiocem. Zaista, što se tiče korektnosti postupka, mi smo ponajmanje antipropaganda našem turizmu.

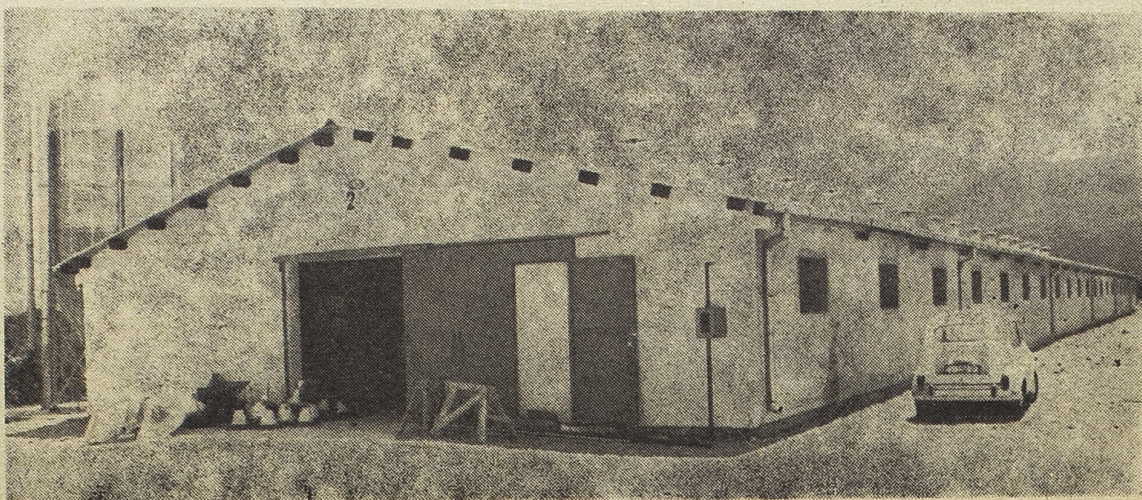
Problemi, najveći? Postoje propisi od kojih su neki doneseni dosta davno, tako da su u njima predviđene sankcije postale tako simbolične da je zaista opravdana primjedba da one naprosto pogoduju okrivljenima. Za zakidanje potrošača, kazna je 1000 dinara. Nedozvoljeni ribolov talijanski ribari plaćaju — 50.000! Još uvijek!!! Bilo koji prekršaj za remećenje javnog reda i mira, osim što se može izreći kazna zatvora, »košta« počinitelca najviše — 2000 dinara! Znači za tu svotu može srušiti grad, slikovito rečeno... Zakon o osobnoj karti, za bilo koji oblik prekršaja predviđa kaznu od — 400 dinara! Ovlaštenja Općine za propisivanje sankcija kreću se do, najviše, 2000 dinara! Isplati li se, uopće, donositi neke odluke?!

Što je u pitanju? Mislim da je procedura u donošenju zakona previše komplicirana, a subjekti dogovaranja presporo rade. Administriranje... Materijalni položaj? Mi se financiramo iz općinskog budžeta, s tim što su funkcionari, odnosno suci, na koeficijentu, a ostali radnici ovise o sredstvima koja nam doznači općina. To znači, oko desetak posto povećanja osobnog dohotka godišnje... Daktilograf sa 15 godina staža, ima nam plaću oko jedan i pol stari milijun... Sudac sa dvadeset i tri godine staža, tri milijuna i četiristo, početnik tri i sto. Rukovodilac i najstariji po stažu, tri milijuna i devetsto, otprilike. Zaključke o tome ostavljam vama.

Ljeto? Dovoljno ću reći ako kažem, da u načelu nema korištenja godišnjeg odmora. Ljeti. Kažem, u načelu, međutim prema internom dogovoru, jedan ili dva suca, naizmjenično mogu koristiti po dva tjedna, isto tako i jedan ili dva daktilografa. Uvodimo dežurstvo subotom za koje ne primamo posebnu naknadu. Ljetna sezona, kako sam već rekao, dovodi nam puno ljudi, puno stranaca s kojima imamo hitan postupak, i to je razlog našem ljetnom mobilnom stanju. Ne znam kako se stranci ponašaju prema našim građanima kad naprave prekršaj u njihovoj zemlji, ali mi se čini da nitko u takvoj mjeri nije servilan — kad je brzina postupka u pitanju — kao mi.

Da, sreća je bar što radimo u ovoj staroj zgradi i na zaklonjenoj strani, pa nije vruće. »Izborili« smo čitav ovaj kat i čitavo ovo krilo starog Kotara, bar tu nemamo problema. Za sada nam je prostor dovoljan i adekvatan.

Razgovarali smo, uglavnom, o poslu? E, najprije je posao, pa onda osoba... JORDANKA GRUBAČ

Peradarska farma na Tromilji

OTVORENA PERADARSKA FARMA

U sklopu proslave Dana borca, proteklog tjedna otvorena je peradarska farma »Gradina« u vlasništvu RO »Prižba«. Kako je naglasio direktor ove radne organizacije Ante Šimat u prigodnom govoru uz otvaranje, ovo je prvi društveni objekt na našem području koji će se baviti proizvodnjom mesa, i tako pridonijeti pokušajima razvoja poljoprivredne proizvodnje. Kao što je poznato RO »Prižba« osnovana je kao nositelj ove proizvodnje a ona će se razvijati u tri djelatnosti, uzgoju povrća u ratarstvu, uzgoju peradi u stočarstvu i kaveznom uzgoju ribe u ribarstvu.

Otvaranje peradarske farme na Tromilji znači sigurnu opskrbu našeg područja pilećim mesom kojeg nedostaje već duže vrijeme. Sada sagrađeni objekti osiguravat će proizvodnju tri tisuće komada pilića ili dvije tisuće tona pilećeg mesa. U prvu fazu izgradnje farme uloženo je 65 milijuna dinara a u osiguranju ovih sredstava sudjelovali su SIZ za poljoprivredu, Jadranska banka - Šibenik i SIZ mirovinsko-invalidskog osiguranja poljoprivrednika SRH. U realizaciji ovog projekta osobitu pomoć pružili su Poljoprivredni kombinat »Jadro« Split, »Mesopromet« — Split i peradarski odsjek Poljoprivrednog fakulteta u Zagrebu.

U spominjanju onih koji su pripomogli da se svi problemi realizacije ove investicije riješe ne smije se ne spomenuti udruženi rad šibenske općine koji je izdvajanjem dvije tisuće dolara osigurao sredstva za nabavku uvoznih komponenata za stočnu hranu. Sojino zrno i riblje brašno ovim potezom stiže u Tvornicu stočne hrane Knin gdje im se dodaju ostali sastojci.

Za sada je na farmi zaposleno deset radnika ali krajnja realizacija predviđa zapošljavanje oko 120 radnika. U razvoju peradarske farme predviđena je izgradnja devlasništva i deset u kooperaciji. Time će se osigurati moć objekata u društvenom gućnost proizvodnje od milijun komada pilića godišnje.

Sadašnji kapacitet farme koji će u pet do sedam ciklusa davati godišnje oko 450 tona mesa osigurava dohodak od 150 do 200 milijuna dinara i ostatak od dva milijuna dinara.

— Problemi koji su vezani uz klanje pilića, rashladne uređaje i početnu proizvodnju vjerojatno će se odraziti na poslovni rezultat farme

pa ukoliko ovu poslovnu godinu završimo na granici rentabilneta bit će to uspjeh —

kazao nam je direktor »Prižbe« Ante Šimat.

R. Td.

Privredna kretanja

Povećanje industrijske proizvodnje

Prema podacima Općinskog zavoda za društveno planiranje, razvoj i statistiku fizički obujam industrijske proizvodnje u svibnju ove godine povećan je u odnosu na prethodni mjesec za 1,5 posto i za 1 posto u odnosu na isti mjesec prošle godine. Najveći porast proizvodnje zabilježen je u proizvodnji tekstilnih proizvoda a najveći pad u metaloprerađivačkoj djelatnosti.

Istodobno u društvenom sektoru zaposlenost je u odnosu na isti mjesec prethodne godine porasla za 1,4 posto. Od toga je u privredi zaposlenost porasla za 1,5 posto a u izvanprivredi 0,9 posto. Najveći porast zaposlenih zabilježen je u poljoprivredi i to 11,6 posto i financijsko-tehničkim uslugama 6,7 posto. U izvanprivredi najveći porast zaposlenih ostvaren je u zdravstveno-socijalnoj zaštiti 1,4 posto i društveno-političkim organizacijama i udruženjima 1,2 posto.

Prosječni osobni dohoci iznosili su 22.386 dinara, od toga u privredi 22.285 a u izvanprivredi 22.895 dinara, što je za 44,6 posto, 45 i 42,7 posto više u odnosu na isti mjesec prethodne godine. Najveći prosječni OD isplaćeni su u djelatnosti financijsko-tehničkih usluga 26.483 dinara i poljoprivredi 25.875, a najniži u ugostiteljstvu i turizmu 17.327, šumarstvu 17.511 i stambeno-komunalnoj djelatnosti 18.624 dinara. Od izvanprivrednih djelatnosti najveća prosječna primanja ostvarili su radnici u srednjim školama 25.136 dinara te društveno-političke organizacije i udruženja 24.434 dinara.

U svibnju ove godine prometne organizacije ostvarile su 10,9 posto veći promet u odnosu na prošli mjesec i 5,8 manji u odnosu na isti mjesec prošle godine. U pomorskom prometu ostvaren je pad količine prevezene robe za 22 posto i porast prijeđenih tonskih milja 39,7 posto. U lukama je pretovareno 21,3 posto manje tereta. U cestovnom prijevozu robe je prevezeno 62,4 posto više, a putnika 8,2 posto manje.

Na području općine Šibenik boravilo je u svibnju 24.063 turista, od toga 14.498 domaćih i 9.565 stranih, što je za 8,8 posto više u odnosu na isti mjesec prethodne godine. Oni su ostvarili 115.764 noćenja, odnosno 1,6 posto manje u odnosu na isti lanijski mjesec, ali su domaći ipak ostvarili porast broja noćenja za 13,6 posto.

U strukturi ostvarenog turističkog prometa prevladavaju hotelski gosti 89,4 posto koji su ostvarili 80,7 posto od ukupnog broja noćenja. Od inozemnih gostiju najveći broj noćenja ostvarili su turisti iz SR Njemačke, zatim Francuske, Austrije i Velike Britanije. Najveći porast noćenja ostvarili su gosti iz Italije 9,9 posto, Francuske 7,9 i Austrije 4,5 posto.

U odnosu na isti mjesec prošle godine zabilježen je porast cijena proizvođača industrijskih proizvoda za 52,9 posto, cijena na malo 52,4 posto, cijene ugostiteljskih usluga 29,4 posto i troškova života 50,2 posto.

R. Td.

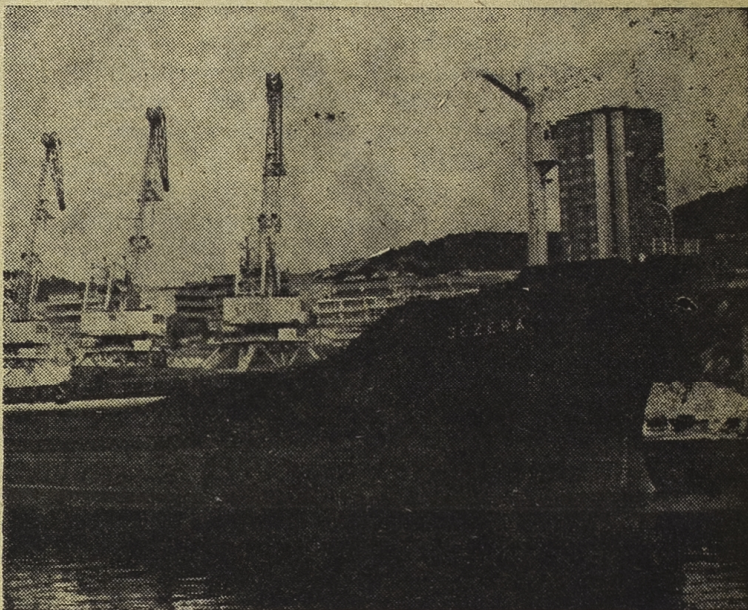
RO »SLOBODNA PLOVIDBA«

„Knin“ prinovala „Slobodne plovidbe“

Nakon primopredaje u Bijeloj, bulck carier od 27 tisuća DWT, koji je nosio ime »Boka« od sada je u sastavu »Slobodne plovidbe« s imenom »Knin«. Ovaj brod kupio je šibenski brodar u maloj državi Saint Vincent za tri i pol milijuna dolara, na kredit uz hipoteku i 20 posto vlastitog učešća. Novo plovilo u sastavu flote »Slo-

bodne plovidbe« već je na prvom putovanju na ruti Constanza — Bombay.

Novosti iz »Slobodne plovidbe« odnose se na brodove »Kornat« i »Ježera«. Prvi, koji je u sastavu šibenskog brodarka 14 godina, star 27 godina prodat je u domaće rezalište, dok su »Ježera« nedavno oštećena u požaru već izrezana u staro željezo u jednom španjolskom rezalištu.

Nakon požara brod »Ježera« prodat je jednom španjolskom rezalištu

OPSKRBA

Poskupjelo ulje, mlijeko...

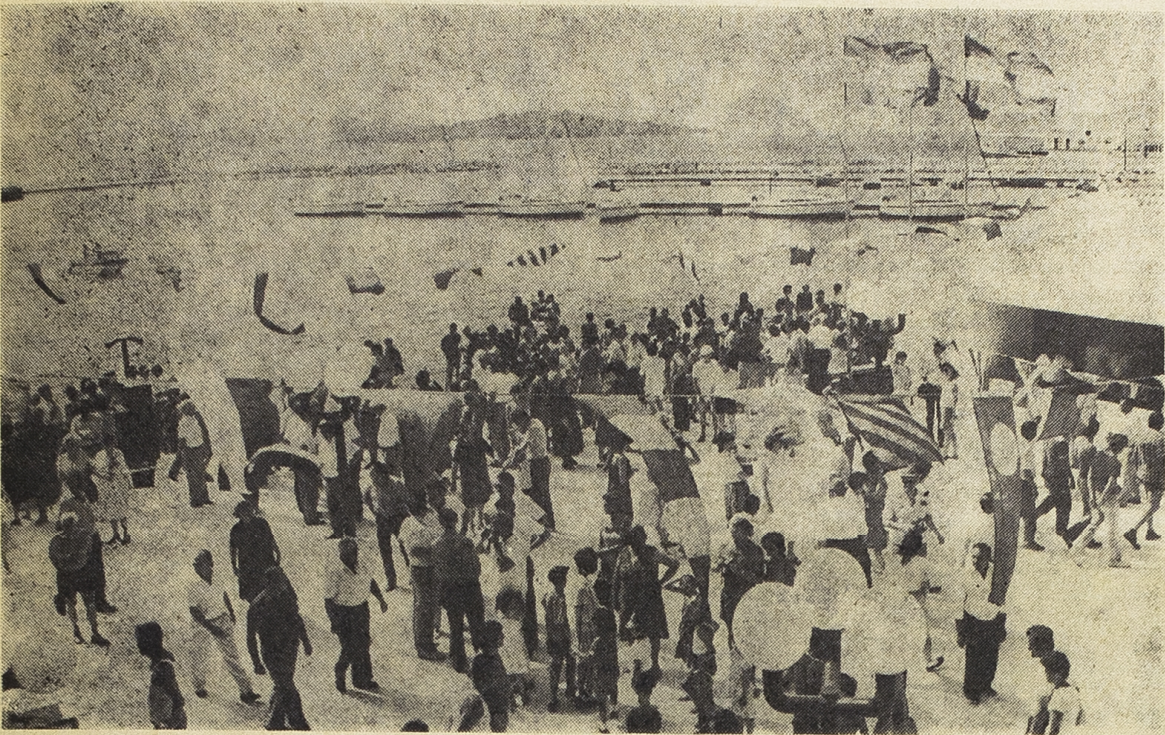
Povećanje cijena ne postaje. Proteklog tjedna u trgovinama dočekale su nas nove cijene ulja, mlijeka i maslaca. Konzumno mlijeko je od prijašnjih 32,50 dinara poskupjelo na 44 dinara, a mlijeko u tetrapaku od litre umjesto 54,73 sada moramo plaćati 71,49 dinara. Kilogram maslaca pakiranog u komade od 250 grama više ne košta 460,86 dinara nego 578,56 dinara. Litra ulja u

Ovo nije sve. Od 26. lipnja odmrznute su marže na cijene u nadležnosti Republike pa će se svim proizvodima koji su od ožujka poskupjeli još jednom mijenjati cijene.

Ako je to neko zadovoljstvo, u trgovini nas tješe da povećanja cijena neće biti značajna. Primjerice, na litru konzumnog mlijeka trgovcima je ostao dosad dinar, a od povećanja marži ostajat će dinar i 25 para.

ŠTEDITE
KOD JADRANSKE
BANKE

Vodičani očekuju još veći priliv gostiju

Marine zaplovile prema-nautičarima

Praznik Dana borca obilježen je u našoj općini, između ostaloga, sa tri velika čina: otvaranjem triju nautičkih centara. Vodice, Jezera i Skradin dobili su ukupno 950 vozova za nautičare

U sva tri mjesta, novi objekti i lučice otvoreni su na najsvetčaniji način. U Vodicama je svečanost otvorio **Jerko Latin**, a o značaju investicijskog pothvata govorili su **Filip Vukičević**, predsjednik Skupštine općine Šibenik, **Veljko Barbieri** i direktor »Vodičanke« **Ante Šprljan**. Svečani čin presijecanja vrpce, obavio je prvoborac vodičkog kraja **Mi-**

la se potom u ribarska Jezera, gdje su goste već čekali mještani okupljeni oko zgrada svoje lučice. U njoj će biti mjesta za 220 brodica, a kad smo već na Murteru spomenimo, da se u Kornatima, na Piškeri i Žutu, grade još dva nautička centra, osim marine »Hramina« u samom Murteru. Na svečanosti u Jezerima, goste i mještane pozdravio je

je i ovdje prvoborac kraja **Kaunto Tomin**.

Jednako svečano bilo je i u Skradinu, mjestu koje je i do sada neobično privlačilo turiste — nautičare, no više zbog prirodnih ljepota i pogodnosti. Vrijedni Skradinjani, uz pomoć šire društveno-političke zajednice, ljepoti i pogodnostima prirodnog okoliša dodali

U Jezerima je bilo svečano

lo Juričev. Prisutni su razgledali unutrašnje i vanjske prostore kompleksa zgrada nautičkog centra, obišli lučicu u kojoj je već usidreno desetak čarter-jedrilica. Čitav kompleks vodičkog nautičkog centra prostire se na oko 10.000 četvornih metara, a uskoro bi trebao biti opremljen najraznovrsnijim sadržajima za potrebe turista-nautičara.

Vodička svečanost »preseli-

predsjednik Mjesne zajednice, **Andrija Klarin**, a o značaju nautičkog centra govorio je **Drago Pirija**, direktor RO »Školjić« i predstavnik ACY-a. U ime društveno-političkih organa i organizacija Općine, prisutnima se s nekoliko srdačnih i čestitarskih riječi obratio **Živko Lazinica**, predsjednik Izvršnog vijeća SO Šibenik. Svečani čin otvaranja nautičkog centra Jezera, obavio

su i potrebne objekte i vozove za dvjesto plovila, što će sigurno predstavljati veliku prednost za dosadašnje brojne i sve buduće skradinske goste-nautičare. O značaju toga centra govorio je **Jere Slavica**, okupljenim gostima i stanovnicima mjesta u ime Mjesne zajednice obratio se **Aco Volarević**, a lučicu je na svečan način proglasio otvorenom **Krste Lambaša**, predsjedavajući OK SSRN.

»Šibenski list« lipanj 1954. godine

Nepravilnosti bi se morale ranije ustanoviti

Pušten u pogon novi vodovod ● Posljednje batiranje u gradu ● Povesti računa o kartanju ● Na sletu »Partizana« nastupilo 1000 vježbača ● Požar na brodu ● Trgovina grobovima ● Kažnjeni zbog nedopuštenog krčmarenja

U broju »Šibenskog lista« od 2. lipnja 1954. godine najavljuje se da će u nedjelju, 6. lipnja, biti pušten u pogon novi vodovod kojim će iz Krke »dolaziti« 210 litara vode u sekundi. U istom broju B. Dulibić objavljuje članak pod naslovom »Od četiri zdenca do prvog vodovoda« u kojem, među inim, navodi da je šibenska komuna 1446. godine pristupila gradnji »Četiriju zdenca« kao opskrbištu građana vodom, a prvi pravi vodovod svečano je pušten u pogon 12.

ra niz nepravilnosti iz te domene. Interesantan je i napis »Daci u školskom savjetu« u kojem Veselin Gladović, među ostalim, govori o izboru učeničkih predstavnika u savjet Gimnazije — to su bili: Ikića Bego, Jakov Mariani i Ante Romac. Nije naodmet registrirati i noticu z koje je vidljivo da je u svibnju 1954. godine u Šibeniku boravilo 800 domaćih i 134 strana turista.

»Ideološko-politički rad u centru pažnje« naslov je udarnog članka u »Šiben-

svibnja 1879. godine i to dobrano zahvaljujući naporu velikog Šibenčanina Ante Šupuka.

U idućem broju lista pripoeen je opširan izvještaj o puštanju u pogon novog vodovoda (»u veoma teškom i krševitom terenu ukopano je 15.500 metara željeznih i čeličnih cijevi). U rubrici gradskih vijesti najavljuje se obilježavanje 450. godišnjice rođenja Antuna Vrančića, glasovitog historičara, diplomata i pjesnika. O sudjelovanju omladine u društvenoj aktivnosti grada razglaba Boris Kale, a Krešo Markov javlja se dopisom u kojem pledira da se u Murteru i Betini otvori ambulanta.

»Šibenski list« od 16. lipnja donosi članak »Za pravilniju upotrebu sredstava socijalnog osiguranja« u kojem se konstatir-

skom listu« od 23. lipnja 1954. godine. U članku se posebice pledira za valjanu brigu prema radničkoj omladini. U posljednjem lipanjskom broju registrirano je da je šibenska privreda dobila još 60 mladih kvalificiranih radnika, izvještava o zdravstvenoj akciji u Sirokama, piše o nedopuštenom krčmarenju itd. Inače suradnici »Šibenskog lista« u lipnju 1954. godine bili su: Petar Rončević, Milan Čakić, Boško Pekić, Milan Berić, Todor Petrović, Uroš Kričić, Zvonko Velčić, Mile Perišić, A. Goleš, Ivan Franić, A. Sirotković, I. Soljan, Milan Lalić, Tonči Ercegović, Stojan Mileta, Josip Jakovljević, Nikola Boča, Marica Guljin, Stanko Franjin, Petar Bilušić, Ante Valdižić, Roko Frkić, Frankjo Cibok, Veselin Gladović itd.

Iz lutkarnice JFD-a

POTRAGA ZA BIJELIM ZECOM

U noćnom programu, Pozorište mladih iz Sarajeva, pred brojnom publikom kazališnih znalaca i lutkoljubaca, izvelo je »Alisu u zemlji čudesa« L. Carrolla koju su za scenu priredili Anamarija i Luko Paljetak. Redatelj Paljetak i scenograf Branko Stojaković čudesni Alisin svijet smjestili su u prostor jasno izraženih simbola herca, pika, trefa i kara. U tome je živopisnom svijetu Alisa, potčrčavši za svojim Bijelim zecom, doživljavala sva svoja snovidna čuda, rastući ili smanjujući se u skladu, i neskladu, sa svojim željama, da bi napokon pronašla pravi ključ za ulazak u čarobni vrt gdje je čeka još mnoštvo drugih doživljaja. Prema riječima prisutnih, u razgovoru nakon predstave, negdje iza ponoći, čini se da su Paljetak i Stojaković našli pravi ključ za uprizorenje ovog slojevitog Carrollova djela.

KAZALIŠTE PSIĆA I MAČKICE

Lutkovno gledalište Ljubljana na Dobriću je izvelo predstavu Jozefa Čapeka »Kako su se psić i mačkica igrali kazališta«, koju je postavio Karel Makonj. Lutke i scenu kreirao je Silvan Omerzu a glazbu Boris Kramberger. Nastupili su lutkari — veterani, djeci Šibenika dobro poznati glumci, Nace Simončić u ulozi samog Čapeka, Nada Vidmar u ulozi Mačkice, te Božidar Jokić u ulozi Psića. Na prepunom Dobriću djeca su gledala ljupku predstavu u kojoj Psić i Mačkica pomažu stricu Čapeku da za djecu napiše novu priču. Posebna zanimljivost bio je efektan segment marionetskog kazališta.

SVEBOR OSLOBADA SUNČICU

Pozorište lutaka iz Mostara u šibenskom je kazalištu izvelo »Bajku o kraljeviću Sveboru i Svarožici Sunčici« autorske trojke Senker — Škrabe — Mujčić, koju je na scenu postavio Edi Majaron. Predstavu je s izuzetnim likovnim osjećajem opremila Agata Freyer. Snopovi vezanog lika dočarali su sve potrebne ambijente u kojima se zbiva ova starodrevna priča o oslobađanju Zelenog viteza i Svarožice Sunčice, što simbolički predstavljaju nov život prirode u proljeće i pojavu mladog sunca. Pažljivim tretmanom svjetla i skladom pastelnih boja, redatelj je ostvario potrebno scensko ozračje na kome su se tako istakla sva arhetipska značenja ove moderne bajke.

Glumci su, animirajući lutke na otvorenoj sceni, i bojom svojih kostima pridonosili spomenutom ugodaju što su ga potertavala u tekst skladno umetnuta drevna čaranja i bajalice. Sve je to bilo opremljeno »u živo« kreiranim, adekvatnim, scenskim zvukom različitih vrsta udaraljki.

POBJEDA JABLANA

Dvije popularne Kočićeve pripovijetke »Kroz mećavu« i »Jablan« književnik Ranko Risojević spretno je povezao u jedinstvenu cjelinu i tako na proznom predlošku stvorio dramsko tkivo za predstavu »Jablan« što su je u zgradi Kazališta izveli članovi Dječjeg pozorišta iz Banje Luke.

Scenografija Dobrivoja Samardžića omogućavala je redatelju Miroslavu Ujeviću da se posluži kadriranjima sličnim stripu i postigne svu potrebnu dramsku tenziju što je simbolizira dvoboj bika Rudonje i bika Jablana, odnosno sukob tuđinske vlasti i domaćeg puka. Sve je to bilo popraćeno prikladnom folklornom glazbom Muhameda Skopljaka. Djeca su pomno pratila razvoj događaja na sceni, temperamentno se stavljajući na stranu Jablana.

Ovom je predstavom uspješno zaokružen lutkarski blok na 24. JFD-u u Šibeniku.

I DOGODINE, SVAKOG TRENUTKA, NA JFD-u ČEKA VAS LUTKA!

Luko Paljetak

ZAVRŠEN 24. JFD

Festival je dio cjeline

Zanimljivo je: kad se nalazimo u centru i u toku nekih zbivanja, kad je stvar »vruća«, i naša kritičnost ide do usijanja. Kad se međutim, malo udaljimo, kad nastane vremenski interval, pa ma kako mali, i rezon i kritičnost malo se prizemljuju. Stvari se stavljaju u kontekst, pa ako kontekst pruža (a pruža!) olakšavajuće okolnosti, valja nam ih uzeti u obzir.

Stanja razna, pa i kulturna, su takva i takva, Jugoslavenski festival djeteta samo im je dio, pa mu uglavnom možemo prigovoriti ono što i drugoćemu prigovaramo.

Organiziranost? Da, između ostaloga. Nekad smo imali osnovnu primjedbu na šibenski dio Festivala da ima samo organizatorsku ulogu, pritom ona nikad nije dovođena u pitanje, njoj samoj nisu upućivane primjedbe. Ne, nije ni ove godine bilo ekscesnih situacija na tom planu, sve je, više manje, teklo i proteklo, samo oni koji su radili u pojedinim službama znaju za odredene glavobolje... U press-centru Festivala bilo je zaposleno nešto manje od tridesetak ljudi, uglavnom omladine za koju je rad na Festivalu osobito atraktivan. Ne radi se u većini o djeci kojoj je prijeko potreban dinar, već o djeci, takvo se objašnjenje i čulo, čiji su roditelji na ovaj ili onaj način pripomogli Festivalu, pa je ovo prilika da se Festival »oduži«. U tom »oduživanju«, daleko veći broj od potrebnog tih mladih ljudi, ponegdje je stvarao zbrku, privredio vrlo malo, a koštao, ukupno vjerujemo, ipak do-

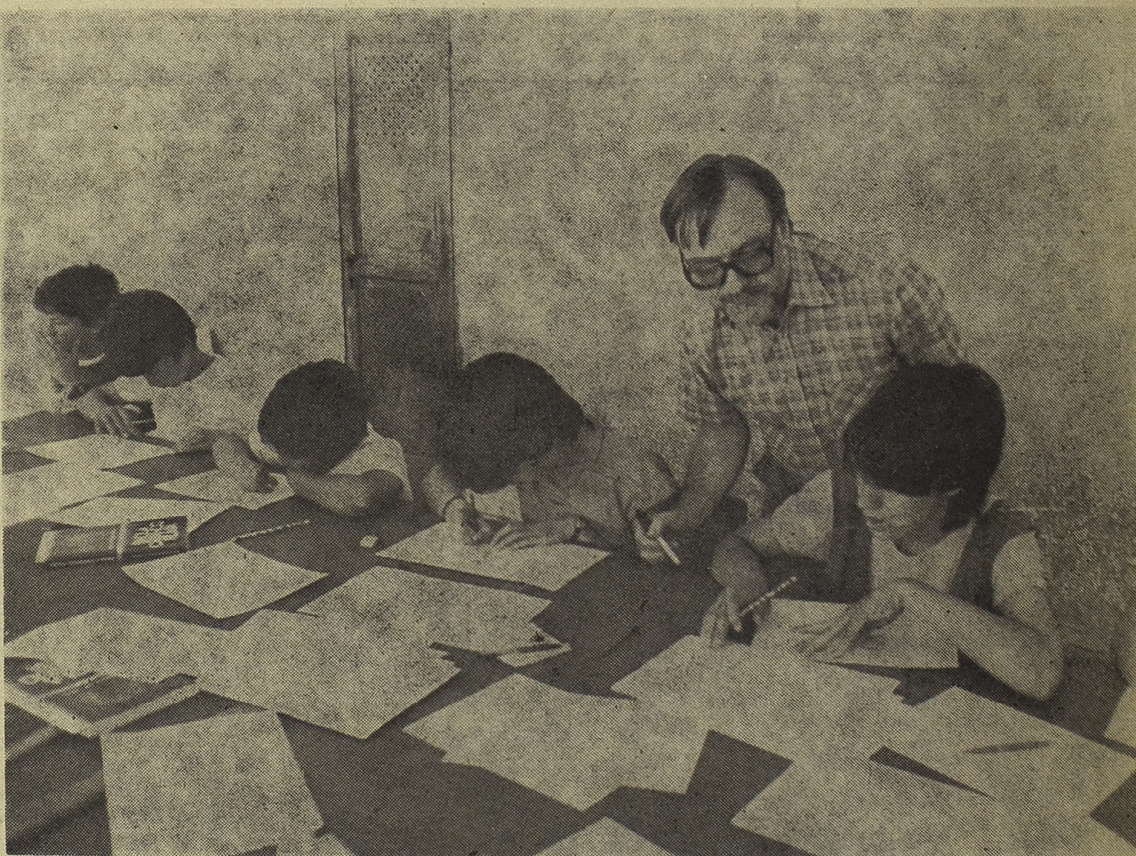
sta. Ako se Šibenčanima Festival mora na taj način oduživati za svaku pojedinačnu uslugu i pažnju, ako ne postoji poriv i potreba svakoga da da svoj prilog nečemu što u svojoj sredini smatra za toliko značajno, kako se to onda zove? Daleko bi praktičnije, jednostavnije bilo dati svim tim zaslužnim roditeljima plavu kovertu s nekoliko stotina hiljada (samo zaista, nekoliko!) za učinjenu uslugu ili posao u vezi s Festivalom. Bi li je netko primio?

Zbog potrebe za oduživanjem i izlaženjem u susret, događa se samo veća gužva i manja efikasnost, događa se da strane ansamble cjelodneвно vode djeca-vodiči (uz odrasle prevodiocce) koja ne znaju niti riječ jezika kojim ti stranci govore, događa se da pojedine od tih mladih ljudi ne možete ni nakon petnaest dana posla na Festivalu poslati radi nečega u direkciju, jer — ne zna ju gdje je... Sve to, itekako,

registriraju i strani i domaći sudionici i gosti koji nam dođu, registriraju, komentiraju i — imaju teškoća, zaista.

Kad ih već spominjemo, gosti, srećom ne svi, i ne većina, posebna su priča. Jasno je da se Festival jugoslavenskog i internacionalnog karaktera ne može organizirati bez puno, k tome značajnih, zanimljivih, čuvenih ljudi. Neki od njih imaju konkretna urednička ili suradnička zaduženja, neki su ih imali ili će ih tek imati, a sad su gosti, počašćeni boravkom u Šibeniku. »Dužnost« bi im bila samo da prate rad Festivala, njegove programe, da o tome razgovaraju, sugeriraju, na neki način pomažu. Mjesto gdje se to najbolje može, za većinu su press konferencije o programima, odnosno o svemu što se zbiva. Na njima, isto kao i na predstavama, nekih festivalskih gostiju — ni za lijek. Kako je netko na jednoj od kon-

(Nastavak na 7. stranici)

Velike tajne malih crtića

Jedan od (oku manje vidljivih) ulomaka ovogodišnjeg Jugoslavenskog festivala djeteta bila je tzv. filmska radionica. Radilo se, naprosto, o tome da su djeca (bilo ih je ukupno dvadesetak) pod nadzorom i uz pripomoć uvaženih majstora crtanog filma i sama pokušavala (a dobrano i uspijevala) »raditi« crtiće. Oni su, naime, sedam dana — svakog dana po tri sata — strpljivo isertavali i modelirali faze za svoj prvi crtić, odnosno animirani film. Voditelj filmske radionice Edo Lukman je djeci »zadao« da za svoj prvi crtić »obrađuju« turiste. Zbog čega? — »Tu sam temu odabrao poradi toga što upravo ona pruža velike mogućnosti variranja, mnogo pokreta i, uz to, individualan pristup. Takav rad omogućio je mladim animatorima da koliko-toliko svladaju temeljne tehnike crtanog filma, a to su tehnika animacija radom u plastelinu i tehnika crteža na papiru.« I selektor filmskog programa Mato Kukuljica bio je izuzetno zadovoljan radom filmske radionice, bolje reći interesom i učinkom djece koju je taj ulomak Jugoslavenskog festivala privukao. Prema njegovim riječima najvažniji zadatak radionice bio je da djecu uvede u tajne crtanog filma. Uz voditelja Lukmana djeci se pridružio i Borivoj Dovniković, naš poznati majstor crtanog filma, koji je s doista mnogo strpljivosti — koliko je to vrijeme dopuštalo — »uvodio« djecu u velike tajne malih crtića.

Festival je dio cjeline

(Nastavak sa 6. stranice)

ferencija rekao — možda bi programe i razgovore trebalo dislocirati — u »Solaris«. Na plažu, po mogućnosti. Ima festivalskih vječnih pratilaca koji gotovo i nisu viđeni u blizini zbivanja. I, ima, brate, i onih koji već sto godina gostuju u Šibeniku zbog onoga ili ovoga, na ovaj ili onaj način. Nema li potrebe za malo svježih krvi, novih lica, novih ideja, stari i uvijek isti, staro i uvijek isto, učinit će Festival starim i uvijek istim zatvorenim. Vrijeme će to potvrditi.

Grad? Uza sav trud onih koji Festival vode, on u gradu nikad, pa ni sada, nije u potpunosti »doma«. Jest, zaklinjemo se u »odnos grada prema Festivalu« (tako se to, naime, zove), a bilo je dovoljno baciti pogled na smeće po gradskim ulicama u tih petnaest stak dana. U pripremama o tome grčevito vodilo računa, pa je tako sve i na vrijeme sređeno, počišćeno, umiveno. A onda je Festival počeo, čišćenje prestalo. Jesu li i druge gradske nježnosti naspram Festivala s njegovim početkom prestale — ne zna-

mo, no prestanak ove bio je naprosto vidljiv.

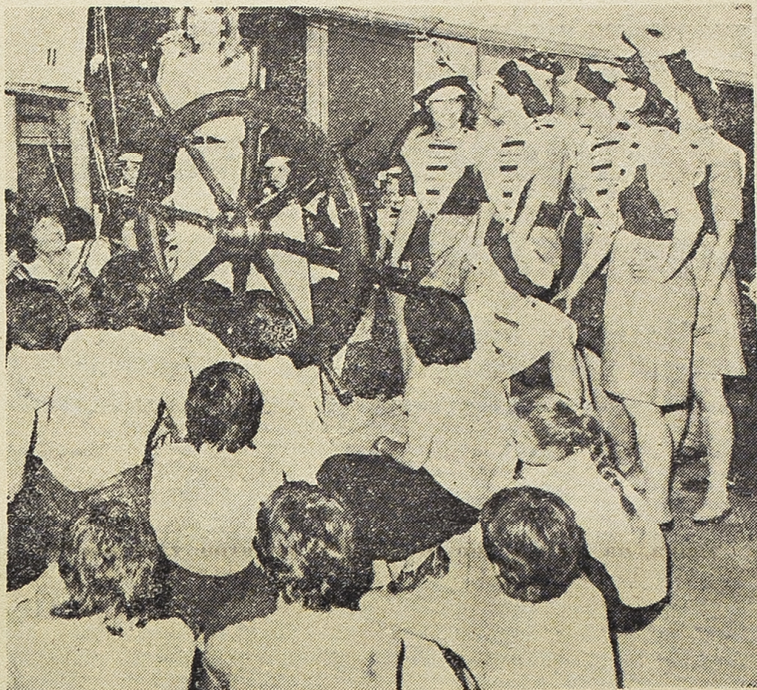
Pratimo štampu, zanimaju nas novinarske reakcije na naš Festival, kroz sve njih provlači se zajednička crta sličnih primjedaba. Naravno s tim, što sve te izvještaje i komentatore manje zanima čistoća grada, više neki drugi oblici organiziranosti samog Festivala i — programi. Tu, zaista, Festival branimo: nije kriv za njihovu osrednjost, ako su osrednji, ni nekvalitetu, ako su nekvalitetni. I oni su odraz i dio općeg konteksta koji se na kulturu i stvaralaštvo već nekoliko godina odražava na sve pogubniji način. Izvjesno je da u Šibenik dopiše što je najbolje, to je ipak prava vrijednost naše smotre. Samo, kad dođete na pres-konferenciju, vođenu sigurnom rukom jednog Miroslava Vrabca, na temelju onog što kažu uvijek isti diskutanti možete zaključiti samo jedno: ne kvalitete, već savršene predstave dopijevaju na naše pozornice. Već koju godinu press konferencije su poprište sveopćeg nabacivanja »likadine«. Možda je to samo podsvjesna obrana od postojećeg stanja? Što god da je, lijepe i samo lijepe riječi ipak su daleko manje stimulativne od lijepih pa pomiješanih s malo ružnih... Kritičnih.

Jedna je pojava ove godine nesumnjiva: sve više se šibenska djeca aktivno uključuju u festivalske programe, zahvaljujući uglavnom radionicama. Tako su u jednoj ove godine radili mali muzičari, djeca iz Muzičke škole, u drugoj su prva šibenska djeca snimila prvi, svoj a i šibenski, dječji crtić, u trećoj su slikala do besvjesti, a u četvrtoj tako ovladala kompjuterima i kompjuterskim igrama, da je to zadivilo i same organizatore radionice »Računalo i dijete«. Bit će najveća šteta ako kompjuter koji je »Velebit« poklonio Festivalu ostane na dnu nekog ormara, ili ako se onima iz filmske radionice, koji su na press-konferencijama, među mudrim i starim glavama, razgovarali kao da su u razredu, ne omogući da nastave svoje filmsko naukovanje. Radionice treba podržati i razvijati, možda čak i na uštrb nekog polukvalitetskog programa iz — diskriminator-ski zvanog — službenog programa. Apsolutno je da šibenska djeca imaju najviše od radionice, one ih, daleko više nego pasivno prisustvo predstavama, osposobljava da se sutra, uključe u sve programe festivala svoga grada. Konačno!

Šibenska, odnosno naša, općinska, djeca, nastupila su još i u dramskom i muzičkom programu, izveli su »Malog princa« (Murterani), »Plavu boju snijega«, pjevali (»Zdravo maleni«), muzicirali. Tu je stvar, izgleda, krenula...

Da završimo ovaj kratki i površni presjek kroz Festival s onim s čim smo počeli: niti se može izdvojiti iz općeg kontesta, niti je gori ili bolji od drugih, sličnih manifestacija. No, ne znači li sredina i osrednjost??

Sredstva, odnos sredine, načini razmišljanja, mogućnosti, kako rekostmo, kroje kapu svim djelatnostima u kulturi već godinama. I ne samo u kulturi. Festival djeteta je samo dio, ipak samo dio cjeline.

IZLOŽBE

More, ljudi, obala

Na Dan borca, u Primoštenu je, u sklopu Likovnog ljeta, otvorena izložba pod naslovom »More, ljudi, obala«. Radi se, naravno, o već tradicionalnom predstavljanju jugoslaven-skih umjetnika — ove godine sedamdeset autora izložit će čak 140 umjetnina. Zahvaljujući dobru maru neumorne Lidvine Luketa, koja je i u proteklih trinaest izložaba uspjela »dovesti« niz renomiranih slikara i kipara i ove će godine domaći ljudi i mnogobrojni turisti imati prilike da se »susretnu« s nizom vrijednih ostvarenja.

Ovogodišnje Primoštensko likovno ljeto proteći će u znaku triju postava (i isto toliko izloženih prostora). U zgradi osnovne škole predstaviti će se, među ostalim, Zvonko Agbaba, Ivica Antolčić, Davorka

Brešan, Zlatko Čular, Cata Dujšin-Ribar, Nido Erceg, Guberina, Živko Haramija, Željko Hegedušić, Jozo Janda, Ante Kuduz, Lidvina Luketa, Ljerka Njerš, Vitomir Perčin, Kamilo Tompa i Ivo Vojvodić, a u hotelu »Mara« izlagat će Ante Belamarić, Jerko Bisko, Mate Tijardović itd. Tokom srpnja, kolovoza i rujna bit će priređeno i više samostalnih izložaba (u hotelu »Slava«) — predstaviti će se Vera Fischer, Jozo Janda, Lidvina Luketa itd.

Vrijedi naznačiti da je glavni organizator spomenutih izložaba OOUR hoteli »Adriatic« Primošten, a novčanu pomoć dao je i SZ za kulturu šibenske komune. Na kraju ćemo kazati da će u Muzeju grada Šibenika (od 13. do 28. rujna) biti predstavljena najvrijednija ostvarenja sa primoštenskih izložaba.

KAMENE SFERE

Svako naše malo mjesto nastoji pronaći neki svoj specifikum, neke svoje ljetne igre, fešte, srdelade, brganjaje, folklorne svečanosti. Primošten se nastoji uvjetno rečeno, izdići malo iznad tih pučkih oblika, nastojeći (i uspijevajući) biti mali ljetni likovni centar. Velika, poznata i već čvrsto utemeljena Likovna kolonija »More, ljudi, obala«, dobila je u srijedu, 4. srpnja, na Dan borca, »mladu sestru«: likovnu izložbu slikarice Mirjane Gajski, u objektu »Kamene sfere«, povrh Primoštena. »Kamene sfere« bi, prema ideji autorice, i prema onom što smo lani na ovom mjestu pisali, trebale postati također svojevrsna umjetnička kolonija, okupljalište likovnjaka, muzičara, plesača, umjetnika svih »vrsta« i umjetnosti svih vrsta. To bi ukoliko se ostvari, svakako bio novi, dodatni impuls primoštenskim ljetnim kulturnim zbivanjima, koja ga, u na-

šoj, lokalnoj turističkoj ponudi, prave specifičnim.

Mirjana Gajski diplomirala je u Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu. Poticaj za likovni rad dobila je od V. S. Glihe. Radi kao pedagog u prosvjetnoj struci, istodobno neprestano radeći na studijskoj izobrazbi i usavršavanju likovnog izraza. Sudjelovala je na preko dvadeset grupnih izložaba u zemlji i inozemstvu, a dobitnik je i niza priznanja za likovno stvaralaštvo. Imala je petnaest samostalnih izložaba, također kod nas i u inozemstvu. Izložba u Primoštenu je šesnaesto samostalno istupanje Mirjane Gajski, kojim se i otvara objekt »Kamene sfere« za buduća kulturna zbivanja. Samo da kažemo, da se »Kamene sfere« nalaze ponad Primoštena na sjeveroistočnoj uzvisini, s koje se pruža prekrasan pogled na panoramu poluotoka i čitavog kraja.

J. G.

Festivalski dnevnik T. M. Bilosnića

Malo tuga, malo radost na Festivalu osta mladost

SLIKAJ ME KAKO IZLAZIM IZ KRČME

Petak (29. lipnja) — Festivala se zastava sve više bliži svome spuštanju, a Miroslav Vrabec, urednik studijskog programa, sve teže na press-konferencijama može sakupiti »kvorum«. I na festivalu je počela turistička sezona. Festival je izgleda zatražio tajm-aut. Očito se urednici dogovaraju kako da pređu na presing. Valjda zato što neki dolaze s modernijim kupaćim kostimima negoli s programima, Zdravko je Ostojić predložio da se sljedeće, jubilarno otvaranje festivala organizira na obali, odnosno na moru. Na primjedbu Ante Pulica, da će diplome nekim sudionicima morati uručiti po šibenskim krčmama i kafićima, festivalski Miroslav II, tj. Nasta predlaže da se i većina programa organizira po kavanama. Jer, tako bi i on uspio vidjeti nešto od festivala. Jedan je (neidentificirani) festivalac izlazeći iz kavane »Medulić«, u društvu s osobnim fotografom, stalno ponavljao, pridržavajući se za vratnice: »Slikaj me! Slikaj me da se vidi kako izlazim iz krčme! Nitko mi živ to neće vjerovati bez dokaza. Svi misle da ja i ne znam izaći iz krčme. Slikaj me kako izlazim!« Naladnim provjerama u festivalskoj dokumentaciji utvrđeno je samo to da nije u pitanju bio festivalski Miroslav III, nekad krivo zvan i kao Ujević. Riječ je o licu na kojemu se vidi malo tuga, malo radost, jer — zna se — na festivalu je ostavio mladost.

PADAJU MOSTARSKJE KIŠE

Subota (30. lipnja) — U rano jutro pred »Kastelom« spore se Pero Zubac i Tito Bilopavlović o nekim svojim generacijskim kolegama. I jasno, nikako da se slože. Padaju mostarske kiše i zri Zrinjevac, i nove runde pića dolaze, a zaključak je sve dalje i dalje. Možda bi se rasprava odložila i za naredni festival, da se nenadano nije umiješao u razgovor Mišo br. 2. Samozvana festivalska maskota je ustvrdila: »Nazor je najveći pisac!« A, znaš li da je Nazor umro?», odvratila Bilopavlović, oponašajući Mišu, koji otvori svoju bilježnicu s 3336 pitanja, i postavi svoje sljedeće, 3337 pitanje: »A tko je sad književnik umjesto Nazora?«

Navečer zastava je spuštena. Istina, spuštanje je trajalo kao da su je snosili s Triglavu. Ante je Balin, naime, pustio da se u programu svečanog zatvaranja šibenska djeca do mile volje izigraju, i pokažu sve što umiju i znaju, pred svojim mamama, tatama, tetama, bakama i ostalom rodbinom. Drago Putniković se pobojao da će se zatvaranje produžiti do jutra. Važno je, međutim da su djeca i roditelji bili zadovoljni.

Ne znam, uostalom, koliko Šibenik računa na širinu. Festival je i ovom završnom priredbom pokazao se izdašan na tom planu, a već se može reći i da računa na široku podršku Šibenika. Širine nam i tako nikad nije nedostajalo.

VELIKA FESTIVALSKA ČEKAONICA

Nedjelja (1. srpnja) — Za svoje godine, festival mi je jutros izgledao mnogo stariji. Od festivala ostalo je još nešto plakata, i sjećanje. Od početka festivala, prvi put vidim zajedno i same, Putnikovića i Pulica, piju kave, i moglo bi se reći razgovaraju, pomalo tužno. Ili se to jutros grad pretvorio u veliku čekaonicu, pa svi čekaju sljedeći, 25. festival.

J. G.

Izvanredna sjednica Općinske skupštine
12. srpnja

Odgovornost za bespravnu gradnju

Dva izdvojena mišljenja i tri izjašnjenja o izvještaju skupštinske komisije za ispitivanje i utvrđivanje odgovornosti za bespravnu izgradnju

Delegati Općinske skupštine sastali su se 12. srpnja na izvanrednoj zajedničkoj sjednici radi rasprave i prihvaćanja »Izvještaja o ulozi i radu pojedinih organa uprave u oblasti bespravne izgradnje« kojega je u protekla četiri mjeseca sačinila skupštinska Komisija za ispitivanje i utvrđivanje odgovornosti za nastale probleme u vezi s bespravnom izgradnjom.

Komisija je ispitivala i utvrđivala odgovornost šest općinskih organa uprave: Izvršnog vijeća Općinske skupštine, Tajništva Skupštine općine, Općinskog sekretarijata za inspeksijske poslove, Općinskog zavoda za urbanizam, Općinskog komiteta za komunalne poslove i Općinske uprave za katastar i geodetske poslove. Odmah da kažemo, utvrđena je odgovornost svih ispitivanih osim Općinske uprave za katastar i geodetske poslove.

Unatoč utvrđenoj odgovornosti Komisija smatra da zbog dugotrajne loše ekipiranosti i neadekvatne organiziranosti općinskih organa uprave, te zbog dugogodišnje prisutnosti bespravne izgradnje, nema razloga i potrebe za smanjivanjem odgovornih rukovodilaca organa uprave. Ima razloga, međutim, da se otklone nedostaci i da se vodi kadrovska politika koja će omogućiti efikasniji i uspješniji rad organa Općinske uprave, Izvršnog vijeća i Općinske skupštine.

Komisija je, inače, svoj izvještaj donijela većinom glasova, što znači da je bilo i suprotnih stavova. To, uostalom, potvrđuju i izdvojena mišljenja dvojice njenih članova, dipl. inž. Ante Celara i Sime Dobrote. Prvi smatra da je trebalo dati mišljenje o uzrocima bespravne izgradnje, a drugi se ne slaže s nekim konstatacijama i ocjenama Komisije.

Uz izvještaj Komisije i dva izdvojena mišljenja njenih članova delegati su dobili i izjašnjenja Izvršnog vijeća, Općinskog sekretarijata za inspeksijske poslove i Općinskog zavoda za urbanizam. Najkraće, Izvršno vijeće smatra da pitanje bespravne izgra-

dnje treba smjestiti u okvire jednog urbanističko-građevinskog problema i pledira za energičnijim rješavanjem svih problema koji su prisutni u prostornom planiranju, uređenju i korištenju prostora, te naglašava potrebu i obavezu da nadležni organi rade u skladu sa zakonom.

Općinski sekretarijat za inspeksijske poslove, pak, ima više primjedbi na konstatacije Komisije, ocjenjuje ih tendencioznim i predlaže Općinskoj skupštini da izvještaj Komisije odbaci kao netočan i tendenciozan, da obaveže organe da odmah pristupe realizaciji zadataka iz svojih zakonskih ovlaštenja, te da u cijelosti prihvati izdvojeno mišljenje člana Komisije Sime Dobrote.

Delegatima je dostavljen materijal od osamdesetak pisanih stranica, a od toga se na izjašnjenje Općinskog zavoda za urbanizam odnosi čak pedesetak stranica. Urbanisti se ne slažu s mnogim konstatacijama i ocjenama Komisije. Navode, što više, a sve potkrepljuju dokumentima, da ne snose odgovornost za bespravnu izgradnju, da nije problem u nedostatku urbanističkih planova, da su upozoravali na problematiku, itd.

U međuvremenu je, inače, općinska Komisija za društveni nadzor prihvatila izvještaj o prošlogodišnjem radu Općinskog sekretarijata za inspeksijske poslove, osim u dijelu koji daje ocjene radu Izvršnog vijeća. Usput rečeno, ta ga je komisija ocijenila nezadovoljavajućim i sugerirala je građevinsko-urbanističkim inspektorima da budu još rigorozniji u provođenju zakonitosti. O izvještaju skupštinske Komisije, pak, raspravljala se na izvršnim tijelima općinskih društvenopolitičkih organizacija koje su baza delegacijama u Društveno-političkom vijeću.

Sve u svemu, može se očekivati žučna rasprava na predstojećoj izvanrednoj sjednici Općinske skupštine u Šibeniku. U prvom redu zbog problematike koja je na dnevnom redu, ali delegatima dostavljenih različitih mišljenja o njoj. (oj)

Na rubu (ne)poslovnosti

Čudne igre oko maraske

Kako sada stvari stoje proizvođači će za kilogram kvalitetne višnje maraske dobiti neshvatljivo niskih 34 dinara, kažemo tako jer dobro upućeni tvrde da samo berba tog ploda proizvođače košta 36 dinara po kilogramu. Da li je to samo zbog toga što maraska (novčano) lošije kotira na inozemnom tržištu?

Prije svega, doista uvelike začuđuje to da se uoči službenog početka ovogodišnje berbe višnje maraske uvelike (i to na službenim mjestima) raspravlja gotovo isključivo o tome koliko će proizvođači dobiti za kilogram tog ploda. Otvorjeni sastanak u šibenskoj ispostavi Privredne komore za Dalmaciju iskazao je da postoje dvije »varijante« plaćanja maraske — u »kombinaciji« su, naime, bile dvije otкупne cijene. Hamletovsko pitanje bilo je: proizvođača »primiriti« sa 34 ili 41 dinarom?!

Kako se to i moglo pretpostaviti — dogovorena je niža cijena! Zbog čega se tako postupa s maraskom teško je sasvim pouzdano kazati, ali se s podosta vjerojatnoće može naznačiti da »uzrok« svemu treba tražiti u našoj već poslovičnoj neorganiziranosti, koja se dobro očituje i u istupu na stranom tržištu. Naime, radi se o tome, da se danas na inozemno tržište plasira samo oko dvadeset posto te plodine dok je sve donedavno bilo sasvim obratno.

Osim toga, izvozom se postiže i znatno lošiji financijski učinak: ranije se za kilogram maraske dobivalo čak dvije marke, a njemački uvoznici sada nas »usrećuju« ponudom koja ne prelazi sedamdesetak pfeniga! U takvoj situaciji zasigurno ni izvoznici (a to su: zagrebačko »Export-voće«, zadarska »Maraska« i ljubljansko »Slovenija-sadje«) nije baš lako. U koliko su mjeri, možda, sami

krivi za zbrku na inozemnom tržištu vjerojatno bi se moglo posebno raspravljati!

No, bilo kako bilo, čudne se igre vode oko maraske, čudne barem utoliko (i toliko) što je sasvim sigurno da proizvođači gube volju da se intenzivno bave tim ulomkom poljodjelst

va. Budući da ove godine treba otkupiti oko tisuću (a možda i više) vagona višnje maraske — i sasvim površnom poznavaoću situacije neke stvari postaju jasnije. A da je proizvođačima, ipak, najteže — to potvrđuje (a vjerujemo da je približno točan) podatak da samo za berbu te plodine valja izdati 36 dinara po kilogramu. Kad se zna otkupna cijena — sasvim je lako postaviti »ubitačno« pitanje: isplati li se uopće rabotati oko višnje maraske?! G. S.

KINEMATOGRAFI

ŠIBENIK: hongkongski film »Jednoruki boksač« (do 8. VII)
francuski film »Otok strasti« (od 9. do 13. VII)
TESLA: engleski film »Potjera za trbosjekom« (do 8. VII)
američki film »Opaka zemlja« (od 9. do 11. VII)
američki film »Američki žigolo« (od 12. do 15. VII)
20. APRILA: američki film »Njujorške noći« (do 10. VII)
hongkongski film »Ratnici Šaolina« (od 11. do 14. VII)

BIBLIOTEKA

Ponedjeljkom od 7 do 16.30 sati. Utorkom i četvrtkom od 13 do 19.30 sati. Srijedom i petkom od 7 do 13.30 sati. Subotom i nedjeljom zatvoreno.

IZLOŽBE

Umjetnički atelje A. Belamarića (Ul. R. Visiarija 7) — stalni postav duborez. Otvoreno svaki dan od 8 do 12 sati i od 16 do 20 sati.

MUZEJ GRADA

Muzej grada Šibenika — stalni postav. Otvoreno svaki dan osim ponedjeljka od 10 do 12 i od 18 do 20 sati. (Nedjeljom od 10 do 11 sati).

GALERIJE

Galerija »Matija« (Ul. Krste Stošića bb). Otvoreno svaki dan od 9 do 13 i od 17 do 19.30 sati. Nedjeljom zatvoreno.

DEŽURNA LJEKARNA

CENTRALA, Ulica B. Kidriča bb (do 13. VII)

IZ MATIČNOG UREDA

Rođeni

Dobili kćerku:

Mile i Bosiljka Ergić, Marko i Grozdana Vidović, Ive i Slavica Aužina, Branko Grubišić i Ljubica Birin, Maksim i Kata Bolanča, Milan i Biserka Živković, Petar i Dragica Skočić, Vujadin i Vedrana Čolović, Marijan i Nada Miletić, Ivo i Silvana Bogdanić.

Dobili sina:

Branko i Jagoda Pirc, Ivica i Vinko Cukrov, Ante i Zorica Strunje, Boško i Dragica Popac, Ivan i Elda Grubišić, Frane i Milka Samac, Zdenko i Drina Bilić, Ivan i Ivanica Knežević, Josip i Mara Despot.

Vjenčani

Jadranka Maleš i Ante Maretić, Ksenija Smrekar i Dario Mihaljević, Đurđica Skočić i Živko Šokota, Margita Marenci i Arsen Gavrilovski, Planka Ercegović i Marijan Belamarić, Jadranka Buva i Mirko Šupe, Mladenka Vučević i Dragan Čaleta.

Umrli

Ante Knežević (80), Jela Spahića (80), Božica Nakić (65), Stana Juras (82), Križan Šarin (57), Ante Jurišić (68), Mate Aras (79), Ana Popović (55), Nevenka Baraga (65), Kata Šandić (79), Ante Mihaljević (73), Antica Skroza (74), Ante Mijat (51).

Zdravstvena zaštita u JNA

Na zboru osiguranika skupštine vojnih osiguranika Garnizona Šibenik što je održan u Domu Armije korisnici vojno-mirovinskog i zdravstvenog osiguranja upoznali su se s bitnim odlukama Zajednice socijalnog osiguranja vojnih osiguranika, a koje se odnose na prava i obaveze korisnika u domeni socijalnog i zdravstvenog osiguranja aktivnih vojnih lica, vojnih umirovljenika i članova njihovih porodica. Osim rasprave o odlukama, korisnici su na ovom skupu posvetili dosta vremena aktualnim pitanjima primarne zdravstvene za-

štite, za koju je rečeno da su usluge koje osiguranicima pruža garnizonska ambulanta na visokoj razini. Međutim, ima i takvih slučajeva da korisnici koje su se opredijelili za usluge preventivnog liječenja kod SIZ-a za zdravstvo, u slučaju sekundarne zdravstvene zaštite, tj. težih oboljenja odnosno kirurških zahvata ponovno se obraćaju vojnim zdravstvenim ustanovama. Ima i obrnutih primjera o kojima ubuduće treba voditi više računa, pošto se na taj način bezrazložno troše znatna financijska sredstva koja bi se inače upotrijebila za po-

boljšanje medicinske usluge, odnosno nabavke opreme i deficitarnih lijekova. Istina, naglašeno je da što se tiče medikamenata do tada je opskrba bila dobra prvenstveno radi pravilne evidencije korištenja lijekova od strane pacijenata. Vojni osiguranici, odnosno umirovljene starješine ubuduće će se organizirati u Udruženja umirovljenika, što inače nije bio slučaj, gdje bi se vojni umirovljenici uključivali u društveni rad i aktivnosti tih društava. Osim toga među umirovljenicima je pokrenuta široka akcija učlanjivanja u Titov fond. S. P.

RATNA PRIČA

Polje je bilo ispresijecano rovovima dovoljno dubokim da sakriju one unutra od očiju neprijateljskog osmatrača. Za leđima boraca sivila se mlada bukova šuma. Do nje je vodila saobraćajnica razgažena koracima i posuta slamom, što su je vojnici unosili u rove. Iza šumice ležalo je selo, a u njemu prihvatno previjalište.

Rovovi Nijemaca, jedva primjetni u snijegu, udaljeni su nekih trista metara. Na hladnom siječanjskom suncu bjelasio je netaknut snijeg označujući »ničiju zemlju«. Suha hladnoća kao da je ukočila život na frontu. Vlada zatišje. Nigdje pokreta, niotkuda glasa, samo sitno zveckaju promrzle grančice u šumi...

Partizanski borci koriste vrijeme svaki na svoj način. Jedan utiskuje kukuruzna zrna u vlažni zid rova. Slaže zrno po zrno: O-b-a-z-r-i-v-o i s-m-j-e-l-o! Drugi je ispisao nad svojim mitraljezom: »Mašinko, mašinko moja, piši«... treći zadovoljno čita: »Sa više znoja, manje krvi«.

Na dnu jednog rova, na vlažnoj, već usitnjenoj slami sjedi vodnik Stevo. Oko njega su borci, stisli se, turili koljena pod bradu, natukli kape na uši. Sjede i šute. No, on ne može mirovati. Čas je uvlačio, čas izvlačio ozeble ruke iz širokih rukava zelenog, gestapovskog šinjela, svučenog s nekog Nijemca još na Majevici. Onda je opet listao tanku bilježnicu u koju je zapisivao partizanske pjesme. Smetala mu je ta neprijatna ukočena tišina, pa je htio nekako pokrenuti borce. Ipravio je leđa, zabacio glavu i zapjevao. Borci su odmah postali živahniji. Neki su ustali i primakli se bliže svome vodniku.

Svi su u četi voljeli Stevu. Bio je to vedar mladić, sivih sitnih očiju iz čijih kutova nikad nije silazio osmijeh. Imao je neodoljivu snagu u svojoj pjesmi. Pjevao je u pokretu, na odmoru, u borbi, pa čak i u danima kad je glad napadala izmorene čete...

— Pa ti ćeš i umirući pjevati — jednom mu je u šali rekao neki drug.

Kod tih se riječi Stevo uozbiljio. Tvrdo, kao da udara riječima, rekao je:

— Pa što... Jasno, umrijet ću s pjesmom na ustima, dođe li do toga. To je najljepša smrt. Takva smrt plaši neprijatelja.

Misliti o smrti isprva je bilo mučno vodniku Stevi.

— Smrt, što je to smrt? — često se pitao. — Živio si, borio se, jeo, spavao, a onda — kvarc — jedan mali komadić gvožđa i više te nema... A

kako je to kad te nema? — uzbuđivao se on. Onda bi se pomalo smirivao:

— Neka! Ja ću prevariti smrt i umrijeti pjevajući. Ne, ne plašim je se više. Jači sam od nje...

Stevo je bio od onih ljudi, koji nikad nisu sami. Oko njega su se uvijek sakupljali borci, jer su znali, gdje je on poteći će pričanje i smijeh pa će i vrijeme brže i lakše odmicati. Tako je i sada bilo. Jedan borac mu je predložio neka ispriča svoj najzujbudljiviji doživljaj koji se zbije otkada su na Sremskom frontu. Uprtih pogleda u svoga vodnika, borci su čekali... Umuknuli su i oni podalje. Samo bi tu i tamo netko zakašljao, a iznad rova katkada bi zafijuknuo neopasni metak...

Stevo se zamislio. Teško je bilo između toliko događaja izabrati baš najzujbudljiviji. A onda je, pustenom tkaninom trljajući cijev puške započeo:

PJEVAČ

— To ste već čuli al' ću opet da vam pričam. Bila je noć, hladna i maglovita. Meni zima. Tišina, nitko ne puca, pa ja riješih da potražim malo drva... Onda, znaš, još nisam bio vodnik. Izvučem se oprezno iz rova, pa hajd do jednog vinograda. Nakupim malo kolja i krenem natrag. Išao sam ne znam koliko. Bio sam zalutao. Odjednom se nadoh u rovu. Obazrem se i opazih na pet-šest metara od sebe čovjeka gdje produbljuje rov. Zaustih da ga pitam koja je to jedinica, kadli se on uspravi. Na oskudnoj svjetlosti nevidljivog mjeseca spoznah da je to njemački vojnik. Nadesno, nekoliko koraka od mene cupkao je drugi, trljajući ruku o ruku da bi se ogrijao...

A ja, drugovi, kod sebe ništa od oružja nisam imao — samo jednu bombu, a nju sam morao čuvati kad bude najpotrebnija. Svu noć sam s njima cupkao i trudio se da ih oponašam, kako im ne bih postao sumnjiv. Šeta švabo u rovu u pravcu mene, a ja isto, samo u suprotnom smjeru.

— Pa kako si umaknuo? — ne izdržavši upita netko.

— E, kako? Pred zorom, kada je postalo vidnije, ja se snadoh i bi mi jasno gdje su naši. Onaj švaba bliže meni, zadrijemao i hrče. Onaj zdesna udaljio se iza krivine rova. Ja se odlučih. Stegoh bombu, pa iskočih. Trčao sam brže nego ikada u svom životu. U ušima mi je zujalo. Čini mi se da su pucali, možda i nisu — ne znam. Kada sam se zastavio kod naših, mislio sam da je to san. E, ne bojim se, drugovi, poginuti, ali živ neprijatelju u ruke, e, to je...

Nije Stevo dospio završiti svoju misao, kad se prekine tišina nad bojištem. Osmatrač dađe znak. Mirno Stevino lice naglo se zaoštrilo. Sitne su mu oči sinule i on oštro izbaci zapovijed:

— Na svoja mjesta! Zauzmite položaje!

Iz neprijateljskih rovova puzeći su se pomaljali Nijemci. Mitraljesci su ih hladno i pažljivo osmatrali. Pustili su ih bliže — da pogodi budu sigurniji. Sad... Mitraljeski rafali zaparase zrak. Iznenadeni i zbunjeni Nijemci pruže se po snijegu — neki od njih više nikada neće ustati.

Uto se pojavi tenk. Njegove gvozdene gusjenice šljapale su po debelom snijegu i polako se primicale... A onda grdosija stane izbacivati granate. Pršti zemlja pomiješana sa snijegom, šiba uvis pa se opet sručuje dolje, po rovovima i glavama boraca...

Pored Steve puca iz protutenkovske puške mladi borac, ali ne pogađa. Stevo mu gotovo otme iz ruku oružje, skače iz rova i nestaje u nastalom mraku.

Časak-dva kasnije odjeknula su tri pucnja iz »tenkovače«. Golemo čudovište je stalo, ali prije toga izbacilo je još dvije granate. Jedna se rasprsnula nedaleko od Steve. Udare ga grude smrznute zemlje, a onda se usijani komadić željeza zarinu u njegovo tijelo...

— To dakle, dolazi smrt — pomislio je gotovo ravnodušno, dok su ga drugovi teško ranjenog stavljali na nosila. — E, moj Stevo, nema te više! Borio si se i umro, oslobađajući rođenu grud. Ima li išta bolje? — šaptao je samom sebi.

I dok su ga bolničari užurbano nosili kroz rov prema saobraćajnici, njegovi su borci, potiskujući Nijemce čuli refren omiljene pjesme:

»Naprijed u boj, u boj, udarni bataljon u boj!«

To se vodnik Stevo pjesmom rastajao od života i svojih drugova.

Andelka MARTIĆ

Povodom 480. obljetnice rođenja Antuna Vrančića

Drmator pod okriljem kraljice

Antun Vrančić, uz Jurja Dalmatinca najugledniji Šibenčanin prošlih stoljeća, vrhunac ugleda i moći doživio je malo prije smrti kao kraljevski namjesnik za Ugarsku i Hrvatsku

»I doista, preblagi care, seljaci se tuže na nepravde potpuno opravdano. Jer, u nas se sa stokom bolje i časnije postupa negoli plemići s ovom vrsti podanika. I premda vlastelini bijedne seljake baš nikako ne mogu obraniti od turske tiranije, na isti način ipak izrabljuju i pretvaraju u robove kao i sami Turci. I ne mogavši se jadnici više odupirati tim teretima, bacili su se u vrtlog pobune. To zlo neka bi Vaše veličanstvo radije izliječilo blagošću, nego strogošću«.

To je ulomak iz podužeg pisma što ga je caru Maksimilijanu II, kralju hrvatskom i ugarskom, u danima seljačkog ustanka pod vodstvom Matije Gupca, odaslao Šibenčanin Antun Vrančić. Taj potomak glasovite šibenske obitelji, koja se doselila iz Bosne, rođio se 30. svibnja 1504. godine i jedan je od najistaknutijih diplomata i znanstvenika svoga vremena. Za razliku od primjerice, Tonka Mrnavića, istaknutog šibenskog književnika, Antunu Vrančiću društvo je bilo »pri ruci« odmah po rođenju.

Zahvaljujući uglednim i imućnim ujacima — biskupu Petru Berislaviću, hrvatskom banu i glasovitom vojskovođi u borbama protiv Turaka, te Ivanu Štafiliću, biskupu — i sam sin plemića, Antun je rano dobio solidnu naobrazbu. Njegov prvi učitelj bio je učenjak i pjesnik Šibenčanin Ilija Tolomerić. Dalje stepenice naobrazbe bile su Padova, Beč i Krakov. Otac Franjo i majka Margarita Statileo, trogirski plemenitašica, bili su s Antunom zadovoljniji nego sa starijim sinom Mihovilom, koji se ubrzo zasitio nauka u Krakovu, pa se vratio u Šibenik i tu živio u anonimnosti.

Antunu Vrančiću se, međutim, tek smiješila karijera. Prva stepenica na putu uspona bila je

postavljanje za tajnika kralja Ivana Zapolje. On Antunu povjerava važne diplomatske misije i on ih obavlja s velikim uspjehom. (1532. godine u Rimu je kod pape Klementa VII, dvije godine kasnije u misiji na francuskom dvoru, te ga godine prima kralj Engleske Henrik VII, 1535. godine je u misiji kod poljskog monarha Žigmunda, pa dužda Andrije Gritia itd).

NA DVORU KRALJA ZAPOLJE

I poslije smrti kralja Zapolje (1540) Vrančić je netko na dvoru, ali sad pod okriljem kraljeve udovice Izabele. U tom razdoblju, što je trajalo četiri godine, Antun Vrančić je vrijedan diplomat, ali se pomalo osilio. Tome se protivio kardinal Utješinović, drugi čovjek na dvoru. Razlog za to čini se da je bio što se časní Antun, fizički dopadljiv čovjek, i previše približio Zapoljinoj udovici, pa je »neke njene zapovijesti znao primati i u kraljičinoj spavaćoj sobi«. To, dakako, nije moglo izbjeći oku dvorskih spletkara, pa se Antun pokupio i vratio u, kako je sam napisao, »domovinu premilu, iako kamenitu«.

U rodnom Šibeniku Vrančić je proveo pet godina. Međutim, treba reći da je Antun, putujući u službi kralja Zapolje i kasnije njegove udovice Izabele, upoznao mnogo tadašnjih značajnih ličnosti, a s nekima je, primjerice s Erazmom Rotterdamskim, bio u vrlo srdačnim odnosima. Antunu, dakle, nije smetalo što je Erazmo stjegonoša protestantizma. (A u to je vrijeme Vrančić već bio biskup). No, nakon »razmišljanja u povučenosti«, Vrančić se opet vraća na političku pozornicu — na dvor Ferdinan-

da I Habsburškog i postaje njegov tajnik. Ta nova diplomatska funkcija omogućuje mu nova putovanja, pa Antun krstari i Turskom: u Carigradu sklapa dugogodišnji mir sa sultanom Sulejmanom II (1568), a za pregovaračkim stolom najviše se namučio s jednim našim čovjekom, glasovitim Mehmedom Sokolovićem.

U TURSKIM ARHIVIMA

U stankama pregovora Vrančić obilazi turske arhive i biblioteke i u njima nalazi i na latinski prevodi glasoviti turski ljetopis »Tarih-i Ali Khan«, a s nizozemskim znanstvenikom Busbecqom otkrio je znameniti »Angorski spomenik«, koji sadrži popis i opis funkcija rimskog cara Oktavijana Augusta (To mu je djelo donijelo arheološku slavu). No, da bi se upoznao Vrančić kao državnik, kulturni djelatnik i čovjek — najprikladnija su njegova sačuvana pisma (ima ih oko 4000). Iz tih pisama može se temeljito upoznati Vrančićev intimni život, njegovi pogledi na političke i društvene prilike i njegovu pripadnost evropskom humanističkom krugu. Njegova ljudskost očita je (i) iz citiranog pisma što ga je u povodu Gupčeva ustanka uputio caru Maksimilijanu.

Kad govorimo o Antunu Vrančiću, tom uz Jurja Dalmatinca, najuglednijem i najznačajnijem Šibenčaninu prošlih stoljeća, valja reći da se iskazao i kao pjesnik (zbirke »Elegije« i »Otia« tiskane su mu u Krakovu 1537, odnosno 1542. godine). Vrhunac ugleda i moći Antun Vrančić doživljava malo prije smrti: postaje kraljevski namjesnik za Ugarsku i Hrvatsku (1572. godine). Međutim, na tom visokom položaju nije dugo bio — umro je 15. lipnja 1573. godine u Prešovu. Pjesnik, povjesničar, etnolog, arheolog, geograf, državnik i orator Antun Vrančić, koji je svome imenu često dodavao »Sibencensis«, počiva u crkvi Sv. Nikole u slovačkom gradu Trnavi.

Đ. B.

Pogubna „leška“ profesionalizma

— Možda će vam zvučati nevjerovatno, ali ja uživam gledajući ovaj turnir. Ne samo zbog uzorne organizacije, to sam ja znao i ranije. Ovdje čovjek dođe i gleda ove dječake i djevojčice koji daju sve od sebe kako bi pobijedili i dokazali se. Partija nije ni pošteno završila a oni su već negdje zajedno po dvorani, traže sokove, smiju se i zabavljaju zadirkujući jedan drugog. Recite molim vas gdje čovjek to može vidjeti više u ova vremena kad golovi, poeni ili koševi znače gotovo život ili smrt — reče Dušan Osmanagić, savezni selektor stolnotenisača Jugoslavije prilikom nedavnog turnira »BRATSTVO I JEDINSTVO« što je održan u sklopu Jugoslavenskog festivala djeteta. Dodajući pri tom kako nije bitno radi li se upravo o stolnotenisačima ili nekim drugim mališanima jer sport, bez obzira na to o kojoj vrsti je riječ, predstavlja potrebu svakog čovjeka ali ne bi trebala biti nužnost da se dostignu visine koje zovemo »profesionalizam« i koje ga vode u propast.

Kako ne vjerovati čovjeku kojem je sport dio života i kojeg oduševljavaju natjecanja lišena zastranjanja u svim pogledima. Tim više što je lako uočljiva gorčina, ili bolje žal za danima kad svi počinju gurati loptu ili lupati reketom ne misleći prvenstveno na »adekvatne« nagrade i priznanja. A sve to govori čovjek kojeg znaju i površni poznavaoči stolnog tenisa, sporta u kojem baš ne teku novci u potocima i ne kotrljaju se ugovori između čijih redaka se smiješe stanovi i ostala pokrića za »davnašnju ljubav«. Što li bi onda mogli reći oni drugi, oni koji su stručno (ili na bilo koji drugi način) vezani za sportove koji su u tom pogledu obećana zemlja. Što je profesionalizam (a tu su ne samo oni kojima se to pripisuje, već svi oni koji to stvarno jesu) učinio od tih mladića i djevojaka da se ne prepoznaju već nakon prvih zapaženih rezultata. I što je zapravo ta magična riječ profesionalizma.

Kod nas to barem nije teško. Kad nešto ne valja i ima neprimjeren naziv, lako se promijeni. Samo, neće biti da je to zbog te ružne riječi koja izaziva odbojnost i sumnju na nešto nepošteno i nama strano. Pa zar mi tu riječ ne upotrebljavamo svakog dana ponašajući se na svojim radnim mjestima odgovorno i profesionalno. Očito, radi se o nečem drugom, o neriješenim odnosima i sistemskim pitanjima. Sport je odavno prerastao stanje u kojem se o njemu i svemu oko njega brine tek nekolicina zaljubljenika. Njegov društveniz načaj odavno prelazi granice sredina iz kojih dolaze vrhunski rezultati i zvi jezde koje ih čine. Stoga često nije ni čudo kad se neki nazivaju »malima« jer jasno je da sportski entuzijazam i volonterski rad ne vode više do šampionskih trionova. Svi ti »mali« na vrijeme su to uvidjeli i tako se ponašaju, a neadekvatnost rezultata takvom radu treba tražiti u njihovom »kasnom paljenju«. A kad bude dovoljno mogućnosti da se dade »gas do daske« stići će i naslovi, priznanja i nove mogućnosti da se u tom sportskom svijetu, punom javnih tajni, još poneko osigura i zbrine. I zaboravi bilo koji od prvih razloga zbog kojih je jednom davno došao na igralište ili u dvoranu. Način je eto poznat, svi ga (međusobno)

priznaju i napadaju ali i nastoje u njemu sudjelovati ob-razlažući ga jednim mogućim i korisnim. A on nikako da se promijeni. Naprotiv, kao da nikad nije bio očigledniji i »normalniji«. Možda traženje čistoće i zdravih odnosa u sportu zvuči smiješno ali kakav epitet onda dati svim odlukama i proklamiranim načelima u našem društvu a ko-

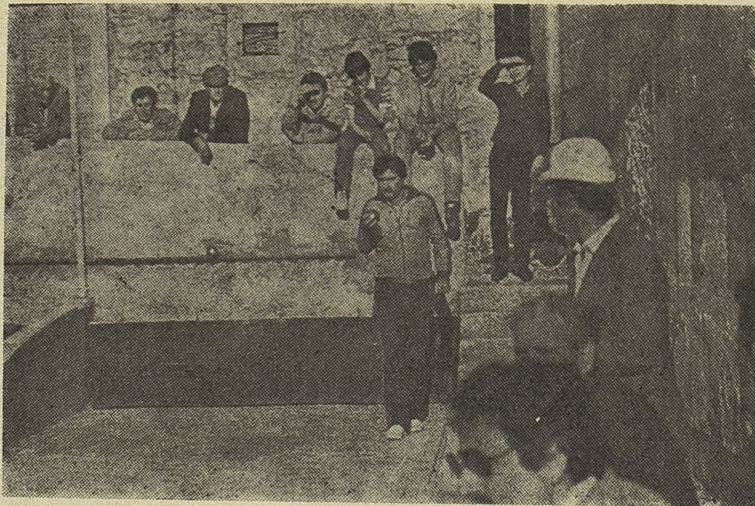
ja se odnose na sve takve pojave i nastoje ih suzbiti. Ako ih ih se pridržavamo i odnosi su takvi kakvi jesu onda oni ne valjaju i treba ih mijenjati. Ali ako su one samo forma na papiru, onda se zna tko je kriv za njihovo nepridržavanje. Svi oni mališani koji sad negdje trče i vježbaju neće biti krivi što će im jednog dana negdje drugdje biti puno bolje i ljepše jer će im ta krasota biti »argumentirana«. Neće biti krivi jer će na vrijeme vidjeti i saznati kako se to radi, jer će ih uostalom imati i tko podučiti.

Zvalo se to profesionalizam ili nekako drukčije, svejedno je. Bitnije je da sve ono što ga »krasi« prestane biti osnovni motiv bavljenja sportom. Načina i mogućnosti za to u našem društvu ima. Treba vjerovati da postoje i snage koje će vratiti ZDRAV DUH U ZDRAVU TIJELU.

Z. KEDŽO

Završen prvi dio
općinske lige

S. Lovrić član »Adriatica« najbolji igrač lige

„Adriatic“ prvi nakon prvog dijela

Potkraj lipnja završen je prvi dio boćarske lige općine Šibenik. Natjecanje je počelo u travnju i od tada se četrnaest momčadi nadmetalo na terenima u Crnici, Vodicama, Zatonu, Jadrtovcu, Primoštenu i na Vidićima.

TABLICA

1. Adriatic	13	11	2	22
2. Jedinstvo	13	10	3	20

3. Zaton	13	9	4	13
4. Ljubica	13	8	5	16
5. Vodice	13	7	6	14
6. Galeb-TLM	13	7	6	14
7. Sl. plovod.	13	7	6	14
8. GB Šponda	13	6	7	12
9. INA	13	6	7	12
10. Tri bunara	13	6	7	12
11. Šibenka	13	5	8	10
12. Saobraćajac	13	4	9	8
13. Jadrtovac	13	3	10	6
14. Šubičevac	13	2	11	4

Garnizonsko natjecanje

ŠIBENČANIMA PRVO MJESTO

Na tradicionalnom sportskom natjecanju građanskih osoba zaposlenih u JNA što je održano u Zadru najuspješniji su bili natjecatelji zaposleni u Šibenskom garnizonu. U konkurenciji momčadi i

sastava iz Knina, Benkovca, Šibenika i Zadra Šibenčani su pripala prva mjesta u malom nogometu, streljaštvu, boćanju i šahu, dok su žene bile najuspješnije u streličarstvu.

P. F.

IZMEĐU JUČER I SUTRA

Autobus zvan šutnja

»DALMATINSKA SEKCIJA« predsjedništva Košarkaškog saveza Hrvatske je šutke autobusom žurila k aerodromu Pleso, kad se nekom, zaista se ne sjećam kome, uz uzdah otme i istina: — Osjećam se nemoćno, promašeno. Sve je to bila farsa. Nitko nije mario za naša principijelna, razložita izlaganja. Ni za prihvaćene kriterije. Čekalo se samo na dizanje ruku, a glasački stroj je bio već spreman da proglasi Petrovića članom »Cibone«.

Nisam reagirao na istinu. Šutio sam kao zaliven, jer nije mi to prvi put da na nekom (košarkaškom) skupu ne mogu snagom argumenata protiv argumenata snage. I stalno sam se pitao jesu li delegati toliko vezani za interese svoje baze da moraju dizati ruke i protiv vlastitog uvjerenja? A zagrebačke ruke bijahu ovaj put brojnije.

Ipak, ne pamtim težu sjednicu. Ne toliko zbog petosatnog natezanja, koliko radi vlastite višestruko zapetljane uloge, člana predsjedništva i predsjednika Registracijske komisije KSH, dalmatinskog delegata i Šibenčanina, te šibenskog novinara, koji je u službenom ratu (op. p. privatno mi je saopćeno da su mi klupski moćnici po »šesnaesti jubilarni put« uskratili izjave) sa »Šibenkom«.

Osjećao sam se još gore nego spomenuti kolega iz »dalmatinske sekcije«. Jer, na sjednici predsjedništva KSH sjedila su četvorica Šibenčana: Slipčević, Šare, Šupe i ja, a da prije sastanka nismo nijednom izmijenili mišljenja. Kao da nismo iz istog grada. Kao da naše trajanje u košarci nije počelo (i u biti se nastavilo) prvenstveno, zbog »Šibenke«. Kluba, čije interese ne bi smjele ugroziti male, lokalne (čitaj: privatne) razmirice. Sitni sukobi, koji su se u srazu s argumentom snage, doimali još jadnijim, beznačajnijim.

...

BEZNAČAJNIM se zaista ne mogu nazvati odlasci, koji ovih dana drmaju tek obnovljenu drugoligašku tvrđavu na Šubićevcu. Damir Capin u »Iskri« iz Bugojna, Davor Matić na riječkoj Kantridi, Željko Jurin po dolare u Australiju, Denis Erceg se sprema u Armiju, a Mladen Pralija u SR Njemačku. Sidro kani podignuti i trener Ivica Šangulin.

Ako je sve to zaista teško promjenljiva istina, onda crne slutnje, koje obuzimaju gorljive pristase »crvenih« nisu bezrazložne. »Bilo je i težih situacija u prijelaznim razdobljima, ali nikad nisam bio takav pesimist kao sada«, kazao mi je Šime Šupe, veteran i funkcionar »Šibenika«.

Ne mogu uzeti toliko slobode da bilo koga pozivam, ali držim da je vrijedno upozoriti kako je i previše novaca i živaca utrošeno u šibenski drugoligaški povratak, kako je okušana mala armija igrača i trenera, a da trenutno kao da nitko ne mari u kakvom će se roku dočekati jesen.

»Mi možemo preboljeti odlazak jednog-dvojice ključnih igrača. Više ne«, kazao je kao upozorenje poslije završetka prvenstva trener Šangulin.

Njegovo upozorenje nije, čini mi se, shvaćeno dovoljno ozbiljno. Ili su se amaterski nogometni radnici isuviše umorili da bi po ne znam koji put zagrizli u rješavanju igračkih, nimalo amaterskih zahtjeva!?

...

KAPA dolje principijelnosti, onoj poštenoj, ne-navijačkoj. Ali, čini mi se, u našem sportu caruje ona druga, obojena klupskom pripadnošću, pa pripadnošću gradu, regiji, republici...«, piše u uvodu svojeg meditiranja »Principi« kolega Mijo Grabovac iz »Slobodne Dalmacije«. I evo jednog od njegovih primjera (ne)principijelnosti košarkaških radnika i foruma: »Arbitra Iliju Matijeveća pomilovaše poslije hajke, koju su sa svih strana za njim povelili nakon onih neslavnih događaja iz majstorice na Baldekinu. I, gle čuda, najglasniji za to bili su Vasil Tupurkovski i Nebojša Popović, dvojica predvodnika hajke na Ilijinu glavu. »Šibenka« je ostala bez titule, a sad se Matijeveća oslobođa odgovornosti za to? Nije valjda da tim posljednjim potezom Tupurkovski, Popović i njegovi istomišljenici priznaju da su oni krivci za »slučaj Baldekin«? Ako Matijeveć nije, jesu oni! I ne bi ih se smjelo pomilovati«.

Dobro rezonira kolega Grabovac, ali vrijedno je dodati da Popović i Tupurkovski nisu jedini, koji mijenjaju mišljenja i aršine u slučaju »Šibenke« i Matijeveća. To s rijetkim izuzecima čine i kolege novinari, koji su svojim pristranim komentarima (sjetite se samo Đurkovića, koji nije ni omirisao Baldekin) pomogli košarkaškim »dušebrižnicima« u radoti, koja je pod krinkom poštenja i pravde imala samo jedan cilj: oduzeti »Šibeniku« titulu.

Eto »debelog« razloga da se baš kao u autobusu za Pleso još jednom osjetim nemoćnim, promašenim.

Ivo MIKULIĆIN

IN MEMORIAM

u spomen našoj dragoj majci

MARIJI JURKOVIĆ
rođ. Čićmir

4. VII 1979.
4. VII 1984.

Draga naša majko, prošlo je pet tužnih godina otkako si nas napustila. Tvoja dobrotu i plemenitost ostat će nam kao ponos i draga uspomena do kraja našeg života.

Tugujući: sin Vinko i obitelj.

(200)

U SPOMEN

10. srpnja navršava se šest godina tuge i boli otkako je prestalo kucati plemenito srce naše dobre drage i voljene supruge i majke

ANKE BATINICA
rođ. Radl

1924. — 1978.

Teško se možemo pomiriti okrutnom istinom da te više nema među nama. Otišla si tiho i dostojanstveno, osobinama koje su krasile tvoj život i plemeniti lik i zato je još teže saznanje da te više nema u našoj sredini koju si cijelim svojim žarom voljela.

Voljena naša, velika ti hvala za sve ono što si za nas učinila, za ljubav i dobrotu koju si nam pružila. U našim srcima ostala je nenadoknativa praznina ali i ponos što smo te imali. Hvala svima koji te se sjećaju i kite tvoj grob cvijećem.

U vječnoj tuzi za tobom tvoji najmiliji: Zdravko suprug, Paško i Đorđe sinovi.

(201)

U SJEĆANJE

8. srpnja navršit će se tužna godina dana od smrti naše drage majke i bake

MARICE UNGAROV rođ. Srdar
8. VII 1983. — 8. VII 1984.

Vrijeme prolazi a uspomena na tebe uvijek će živjeti u nama

Tvoji najmiliji: sin Vlado, kći Vjekica i unučad.

(202)

SIZ za zapošljavanje

TRAŽE SE RADNICI

TVORNICA ALUMINIJA LOZOVAC

— presač — sortirač al otpadaka na određeno vrijeme (KV metalurg sa godinom iskustva)
Rok oglasa do 10. VII 1984.

»TRANSJUG« RIJEKA OOUR ŠIBENIK

— terenski disponent na neodređeno vrijeme (SSS komercijalnog ili općebrazovnog smjera i jedna godina iskustva).
— čistačica na određeno vrijeme (osnovna škola)
Rok oglasa do 10. VII 1984.

SOOR »ŠIBENKA« RZ ZAJEDNIČKE SLUŽBE

— dipl. pravnik, pripravnik na određeno vrijeme
— dipl. ekonomist, pripravnik na određeno vrijeme
Rok oglasa do 11. VII 1984.

PROMET NA MALO PREHRAMBENOM ROBOM

— čistačica na određeno vrijeme (osnovna škola)
Rok oglasa do 13. VII 1984.

Ispravak

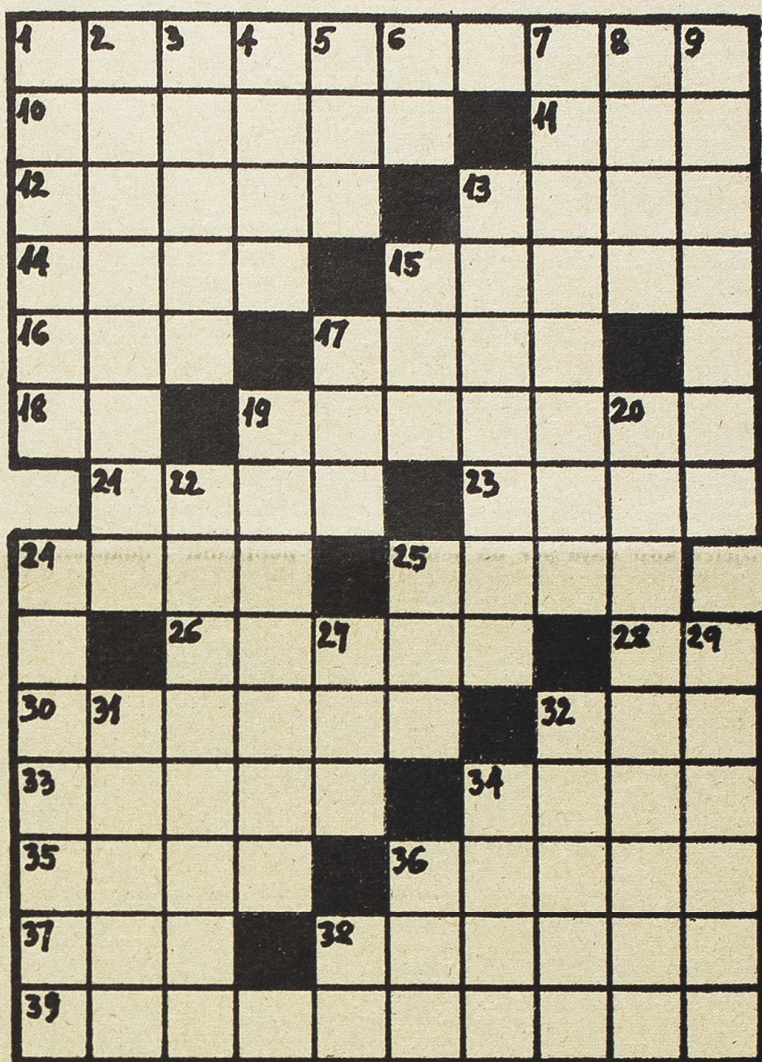
U »Šibenskom listu« broj 1090 na 4. stranici u članku »Još ništa nismo uspjela naći kao zamjenu za ono veselje u radu s djecom« potkrala se greška. Nije riječ o Senki Baranović nego o Senki Belamarić. Ispričavamo se drugarici Belamarić i našim čitaocima.

KRIŽALJKA

VODORAVNO: 1. Brodovi s dva trupa, dvotrupci, 10. Pripadnik starogermanskog naroda, 11. Izmišljena priča o bogovima, 12. Grad u Makedoniji, 13. Vrsta jela, 14. Jedna kvalitetna morska riba, 15. Teklić, skoroteča, 16. Sitni otpaci od drveta, trina, 17. Muški odjevni predmet, 18. Inicijali pok. splitskog kompozitora (Mala Floramy), 19. Oronuo, starački, 21. Vrsta psa, 23. Jezero u Etiopiji, 24. Stid, sramota, 25. Japanski novci, 26. Milostinja, 28. Automobilska oznaka za Muršku Sobotu, 30. Jamac na mjenici, 31. Okvir slike, rama, 32. Baš, upravo, 34. Kradljivci, lupeži, 35. Šef države u emiratu, 36. Grad u Crnoj Gori, 37. Šav na ženskoj čarapi, 38. Povijesno brdo blizu Vodica, što će se uskoro proglasiti spomen-područjem, 39. Red vožnje, vozni red.

OKOMITO: Muški odjevni predmeti, 2. Vrsta krokodila (množ.), 3. Grubo nasilje, 4. Rimski bog ljubavi, 5. Završetak šahovske igre, 6. Krat. za »ad notam«, 7. Nemoralan, 8. Veznik, 9. Naša pokojna glumica (umjetničko ime i prezime), 13. Jedan planet, 15. Jedna vladarska titula, 17. Lovački pas, 19. Posuda za kuhanje čaja, 20. Autori početnih i završnih pokreta u crtanom filmu, 22. Stvarati galamu, bučiti, 24. Izluđeni, smušeni, 25. Ljutnja, srdžba, 27. Dio tjedna, 29. Smirenje, smirivanje, 31. Poljodjelac, 33. Str. muško ime (Ljubo), 34. Ime od milja za nogometnog selektora Veselinovića, 36. Pjevački zbor, 38. Bilijarski štap, tak.

J. J.

RJEŠENJE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA:

VODORAVNO: Kapetan, kanu, alas, omotan, Mo, kamenica, tonik, tašt, ramena, Orel, portal, gora, s, raketa, Talis, na, pt, Alan, ro, Romana, era, nad, rast, NATO, otet, in, ta, ari, naredati, n, mana, kos, ra, umor, solane, nara, griva, poricati, ne, granat, Ibar, Lada, pioniri.

MALI OGLASNIK

TELEFONI: 22-929, 29-929

TRAŽIM dvosoban ili trosoban stan, djelomično namješten, sa centralnim grijanjem, za strano predstavništvo. Ponude pod broj 1072.

BRAČNI PAR sa jednim djetetom traži jednosoban stan ili garsonjeru. Ponude pod broj 1073.

PRODAJEM kuću i vrt u predjelu Donjih Ražina, sa cijelokupnim namještajem (potpuno nov) i bijelom tehnikom, zbog preseljenja u inozemstvo. Prodaja za devize. Josef Massong, Put Rudija Čajevca bb, Ražine. (1074)

PRODAJEM zvučnike »Koerting« B-100 snage 100/150 W, impedancije 4 OM-a, te nove dijelove za »Austin« 1300 (razvodna kapa, razvodna ručka, pakne, remen, sajla za ručnu kočnicu, brisače, torziju, balans štangu, četkice...). Javiti se na telefon 23-297. (1075)

ZAGREB — ŠIBENIK: mijenjam superkomforan dvosoban stan (64 četvorna metra, centralno grijanje, dva balkona, tel.) za sličan ili veći stan u Šibeniku. Po dogovoru mogućnost zamjene i pokušaja. Obratiti se: Obala oslobođenja 8, II kat, radnim danom od 10—12 sati. (1076)

PRODAJEM povoljno čamac »Elan« T-495, dužine 5 m, sa kabinom i motor »Mercuri« 500 El 50 KS elektronik, te drveni čamac sa natkabinom dužine 6 m sa motorom Pieters, 12 KS, diesel, dva cilindra, nov, nerazrađen, Zvati radnim danom od 15—17 sati na telefon 27-728. (1077)

BRAČNI PAR koji je u svibnju (5.) mjesecu boravio u Mostarskoj 40 neka se javi na adresu. Ujedno se na istoj adresi mogu dobiti informacije za stan. (1078)

PRODAJEM »Hondu« 750 F, 1981. godine, prešla 5.500 km. Javiti se na telefon 29-250. (1079)

DOBAR POZNAVALAC propisa o porezima i doprinosima građana vodio bi poslovne knjige obveznicima poreza prema stvarnom osobnom dohotku, po ugovoru o djelu, tako da bi troškovi za vođenje poslovnih knjiga predstavljali nužne troškove poslovanja. Ponude pod broj 1080.

PRODAJEM veći kompleks poljoprivrednog zemljišta u Dubravi. Javiti se na telefon 23-282. (969)

POVOLJNO PRODAJEM opremljenu »Dalmatinku« i parcelu u uvali Koromašna na Žirju (150 četvornih metara). Javiti se na telefon 22-929. (1081)

PRODAJEM staru kuću u Šibeniku, Dolac, Obala prvoboraca 12. Obratiti se na telefon 26-808, od 10—12 i od 18—20 sati. (1082)

TRAŽIM jednosoban ili dvosoban namješten stan na duže vrijeme od kraja prosinca 1984. godine. Obavezan pogled na more. Mogućnost plaćanja unaprijed. Ponude pod broj 1083.

PRODAJEM novi čamac »Dalmatinska« sa vezom, sa dizelmotorom i drvenom natkabinom sa ehosnderom. Informacije na telefon 29-222 svaki dan od 6 do 14, a od 16 do 18 sati na tel. 26-748.

Kretanje brodova »Slobodne plovidbe«

JABLANICA — na putu za Brazil, ŽIRJE — u Galvestonu, DINARA — u Džakarti, SKRADIN — u Baru, PROMINA — na putu za Novi Zeland, ŠIBENIK — u Bombaju, SUBICEVAC — na putu za Ho Ši Min, KRAPANJ — u Skigdi, PRVIĆ — u Aleksandriji, ROGOZNICA — u Izoli, KRKA — u Novorossiku, KRUSEVO — na putu za Šibenik, BARANJA — na putu za River Plate, BIHAĆ — na putu za Accabu, KNIN — na putu za Konstancu.

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobrovoljno su dali krv: Željko Tišma, Tihomir Miš, Tomislav Gega, Andrija Erceg, Zoran Periša, Stevan Mandić, Zlatko Kerić, Dragutin Todirović, Zlatko Pavlović, Nikola Vranković, Milan Močić i Neven Labor (TLM), Miro Lambaša, Laslo Vigar, Julio Peterfaj, Vladimir Buneta, Milan Martinović i Joško Baljkas (TEF), Nikola Ljubić, Miroslav Drobne, Mile Čupin, Dinako Cukrov, Leo Papak, Mladen Devčić i Marinko Čević (Vodice).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim darovateljima.

Detalj s vodičke plaže

(Snimio: V. Polić)

»ŠIBENKA«

PRODAVAONICA

MOTONAUTIKE

U DOCU NUDI:

„TORPEDO“

STABILNE BRODSKE I INDUSTRIJSKE MOTORE

— stabilni brodski motori od 1, 2 i 3 cilindra

— industrijski motori od 4 cilindra

— radno vrijeme prodavaonice od 7—12 i od 18—20 sati, subotom od 7.30—13 sati

Informacije u prodavaonici MOTONAUTIKE u Docu telefon 22-533.

Program Radio-Šibenika

SUBOTA, 30. VI 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

NEDJELJA, 1. VII 1984.

9.00 — Najava programa, 9.02 — Tjedna kronika, 9.15 — Dalmatinske pjesme, 9.30 — Zabavni koktel i reklamne poruke, 10.30 — Čestitke i želje slušalaca, podsjetnik i najava programa za sljedeći dan.

PONEDJELJAK, 2. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

UTORAK, 3. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

SRIJEDA, 4. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

CETVRTAK, 5. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

PETAK, 6. VII 1984.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Ljetni program, 14.30 — Vijesti, 14.40 — Ljetni program, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Ljetni program, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Ljetni program, 16.50 — Vodič, 16.59 — Odjava programa.

naš vodič

vlakovi

Za ZAGREB: u 6.00 (veza na Mediteran-ekspres, prekrcaj u Perkoviću), 10.55 (veza na Dalmacija ekspres), 14.10 (Kornat-ekspres), 20.20 (direktna i spavaća kola, 22.20 (veza na Tauern-ekspres).

Za BEOGRAD: u 16.45 (veza na sezonske vlakove), 18.50 (veza na Dilekcion-ekspres), 20.20 (direktna i spavaća kola).

Za NOVI SAD: u 17.32 (7/1).

Dolazak vlakova

Iz ZAGREBA: u 7.05, 13.00, 18.14, 21.23 sati.

Iz BEOGRADA: u 7.05, 7.44 sati.

Iz NOVOG SADA: u 4.58 sati.

Vrijedi do 2. IX 1984.

brodovi

Brza pruga

Za ZADAR, RAB, RIJEKU: pone-
djelkom u 21.50 sati.

Za SPLIT, HVAR, KORČULU, DUBROVNIK: subotom u 4.30 sati.

Lokalne pruge

Za ZLARIN: radnim danom u 5.30, 9.00, 12.25, 14.25, 19.20 sati. Nedjeljom i praznikom u 8.00, 9.00, 19.20, 19.40 sati.

Za PRVIĆ LUKU: radnim danom u 9.00, 12.25, 14.45, 19.20 sati. Nedjeljom i praznikom u 9.00, 12.25, 14.45, 19.20 sati.

Za PRVIĆ ŠEPURINU: radnim danom u 5.30, 9.00, 12.25, 14.45, 19.20 sati. Nedjeljom i praznikom u 9.00, 19.20 sati.

Za VODICE: radnim danom u 9.00, 12.25, 14.45, 19.20 sati. Nedjeljom i praznikom u 9.00, 18.20 sati.

Za OBONJAN: radnim danom u 5.30, 9.00, 13.00 sati, Petkom u 14.45. Nedjeljom i praznikom u 8.30, 19.40 sati.

Za KAPRIJE i ŽIRJE: u 13.00 sati. Petkom u 14.45. Nedjeljom i praznikom u 8.30, 19.40 sati.

Vrijedi do 1. IX 1984.

autobusi

ŠIBENIK — TRST: u 23.05 sati.
ŠIBENIK — DUBROVNIK: u 2.30, 5.15, 9.00, 11.00, 13.15 sati.

ŠIBENIK — RIJEKA: u 13.00, 19.35, 23.05 sati, a od 1. VII do 31. VIII u 8.05, 20.45 sati.

ŠIBENIK — ZAGREB: u 4.30, 20.30 sati, a od 22. VI do 5. IX u 17.30 sati (svaki drugi dan iz Šibenika i svaki dan iz Murtera).

ŠIBENIK — LJUBLJANA: u 19.35 sati, a od 1. VII do 31. VIII u 8.05, 20.45 sati.

ŠIBENIK — JESENICE: u 20.45 sati (od 1. VII do 31. VIII).

ŠIBENIK — SPLIT: u 2.30, 4.25, 5.15, 6.30, 7.00, 9.00, 10.30, 11.00, 13.15, 15.30, 17.30, 19.45, 20.30 sati.

ŠIBENIK — ZADAR: u 4.30, 7.00, 10.30, 12.25, 13.00, 16.00, 19.35, 23.05 sati, a od 1. VII do 31. VIII u 8.05, 20.45 sati.

Lokalne pruge

ŠIBENIK — DUBRAVA: u 7.00, 13.00 sati.

ŠIBENIK — DUBRAVA — BIRANJ: u 4.30, 6.20, 8.00, 10.30, 12.15 sati.

ŠIBENIK — DUBRAVA — DANILO GORNJE: u 4.00, 6.20, 8.00, 10.30, 12.15, 14.40, 18.30, 20.15, 22.20 sati.

ŠIBENIK — KNIN: u 4.15, 5.15, 6.10, 6.30, 7.20, 8.00, 9.00, 10.00, 10.30, 12.00, 13.30, 15.15, 16.30, 19.15, 20.45 sati.

ŠIBENIK — JEZERA — MURTER: u 3.30, 5.45, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 13.00, 14.45, 16.20, 18.00, 20.20 sati.

ŠIBENIK — BRODARICA: u 6.30, 7.45, 8.45, 9.45, 10.45, 11.45, 12.45, 16.45, 18.45 sati.

ŠIBENIK — DONJE POLJE — JADRTOVAC: u 9.45, 11.45, (19.15 ili 20.00) sati.

ŠIBENIK — PRIMOŠTEN: u 7.45, 8.45, 10.15, 11.15, 17.45 sati.

ŠIBENIK — PRIMOŠTEN — ROGOZNICA: u 5.30, 9.45, 10.45, 11.45, 13.15, 18.15 sati.

ŠIBENIK — ROGOZNICA — SAPIN DOLAC: u 5.35, 10.45 sati.

ŠIBENIK — SRIMA — VODICE: u 6.00, 7.45, 8.30, 8.45, 9.00, 9.30, 9.45, 10.00, 10.30, 10.45, 11.00, 11.30, 11.45, 12.00, 12.30, 12.45, 13.00, 13.30, 14.00, 15.00, 15.30, 16.40, 17.40, 17.45, 18.00, 18.30, 19.00, 19.30, 20.30, 21.30 sati.

ŠIBENIK — SRIMA — VODICE — TRIBUNJ: u 4.30, 6.30, 8.00, 10.30, 11.30, 13.15, 14.45, 17.00, 18.30, 20.00 sati.

ŠIBENIK — SOVLJA: u 13.15, 20.00 sati.

ŠIBENIK — VODICE — PIROVAC: u 6.15, 7.45, 9.45, 11.45, 13.25, 16.30, 19.30 sati.

ŠIBENIK — BRNJAČA: u 4.30, 6.30, 12.30, (19.15 ili 20.00) sati.

ŠIBENIK — PIROVAC — RADAŠINOVCI: u 3.00, 14.30 sati.

ŠIBENIK — STANKOVCI: u 3.00, 14.30 sati.

ŠIBENIK — KISTANJE — ERVENIK: u 2.45, 14.30 sati.

ŠIBENIK — B. MOSTINE — KISTANJE: u 10.30 sati.

ŠIBENIK — SKRADIN — BENKOVAC: u 6.00 sati (saobraćaj samo ponedjeljkom).

ŠIBENIK — PIROVAC — BENKOVAC: u 14.30 sati.

ŠIBENIK — VODICE — ČISTA: u 3.30, 5.45, 10.00, 12.00, 14.30, 19.15 sati.

ŠIBENIK — VODICE — VUKŠIĆ: u 14.30 sati.

ŠIBENIK — DRAGE — SAPIN DOLAC: u 3.30, 5.35, 15.00, 19.15 sati.

ŠIBENIK — ZATON: u 7.30 sati.

ŠIBENIK — ZATON — RAŠINA: u 4.30, 6.40, 9.00, 10.00, 12.00, 13.00, 14.30, 17.30, 19.00, 20.30 sati.

ŠIBENIK — ZAGLAČE: u 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.15, 15.00, 16.30, 17.30, 19.15, 19.45 sati.

ŠIBENIK (Vidici) — JADRI JÄ: u 5.40, 8.30, 10.00, 11.30, 13.00, 14.30, 16.00, 17.30, 19.00, 20.00, 21.00 sati.

ŠIBENIK — DUBRAVICE — RUPE — LAŠKOVICA — IČEVO: u 6.20, 11.00, 14.20 sati.

ŠIBENIK — DUBRAVICE — PLASTOVO — BRATIŠKOVCI: u 6.20, 11.00, 14.20 sati.

(Napomena: crno otisnuti polasci ne saobraćaju nedjeljom i praznikom)

Tek nadolaskom turističke sezone postajemo svjesni (i to ne samo mi u Šibeniku) kako se dugogodišnja — uglavnom neopredvidno — zanemarivanja uređenja parkirališta gađno osvećuje i prometu, i pješacima, i travnjacima, i nogostupima. Vidi mo svakoga dana da se osobni automobili (a ponekad i oni drugi »pohra-

Parkiranje

njuju» kako se kome sviđi i kako mu na pamet padne! Ako su na krivom mjestu parkirana kola strane registracije — to može biti shvatljivo (premda ne i prihvatljivo), ako ljudi iz naše unutrašnjosti pohrane osobno vozilo na neugodnoj lokaciji — i to može biti shvatljivo, ali ako domaći čovjek nalazi za prijeku potrebu (unatoč vrtoglavom skoku cijene benzina!) da, i kad treba i kad nije neophodno, uzurpira i ono malo kakovih-takvih parkirališnih dopustivih prostora, onda je to nešto sasvim drugo. A upravo se to svakodnevno uvelike događa. Koliko je tu saobraćajna milicija moćna (ili nemoćna) — teško je govoriti, ali ima mjesta na kojima tu rugobu upražnjavaju dobrim dijelom baš oni koji se protiv nje (u teoriji i svakodnevnim činulama) bune. Tako je, primjerice, na jednom koliko-toliko uređenom šbentskom kupalištu (vikend-naselju) Jadrji. Tamo je ovih dana, u hladovini borova, pokraj vikendica pohranjeno stotinjak osobnih kola i ona će tu (u manjoj ili većoj mjeri) biti sve dok se ne poduzme ono što se godinama pokušava i obećava uraditi — pristojno novčano »urazumiti« pojednike osobnih kola i tako dokaže da im u užem kompleksu Jadrje doista nije mjesto. Pa to bi, za boga, već dosad bilo realiziralo i mnogo, mnogo manje mjesto. A mi smo grad, zar ne?!

VRIJEME

ZARUKA

— Molim vas da blagoslovite naše zaručke. Za ljubav ne brinite, mi se volimo još od prvog Festivala djeteta.

ŠIBENSKI LIST

Izdaje: INFORMATIVNI CENTAR; direktor Davora BLAŽEVIĆ; glavni i odgovorni urednik: Đuro BEČIR; tehnički urednik: Stjepan BARANOVIC; Uređuju redakcijski kolegi; LIST IZLAZI SUBOTOM; Adresa: INFORMATIVNI CENTAR, Šibenik, B. Petranovića 3; telefon: 29-488; Radio-Šibenik: P. Grubišića 3; telefon: 22-929; Adresa uredništva »Šibenskog lista«: P. Grubišića 3; telefon 29-929; Rukopisi se ne vraćaju; PRETPLATA za list: za SFRJ za tri mjeseca 170 dinara; za pola godine 340 dinara; za cijelu godinu 780 dinara; Za inozemstvo dvostruko; Zbro-račun kod SDK Šibenik 34600-603-976; Tisak SIRO »Štampa« Šibenik; Rješenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu fizičku kulturu SRH broj 2029/1-1978. »Šibenski list« oslobođen je osnovnog poreza na promet.